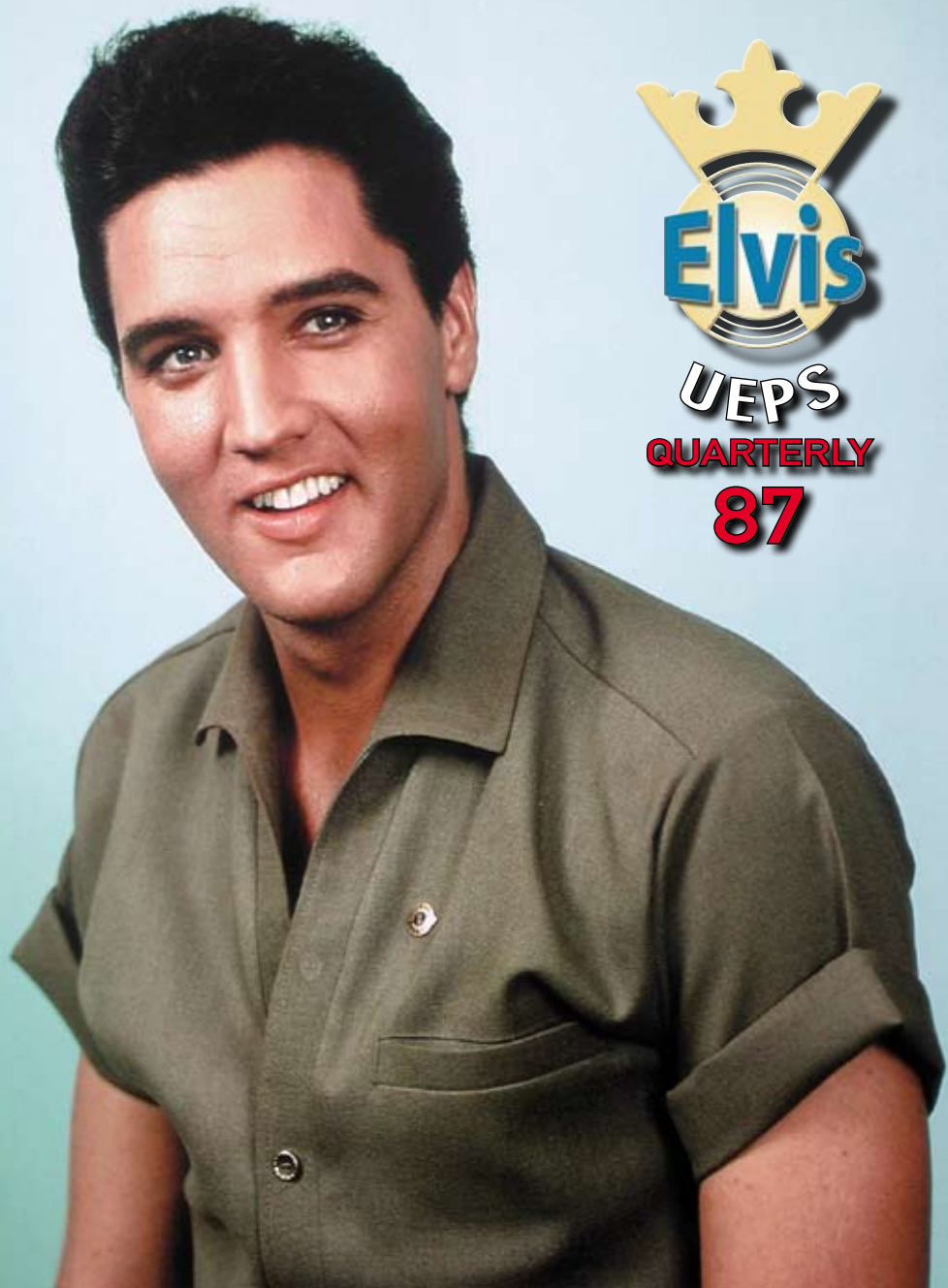

Driemaandelijks / Trimestriël april-mei-juni 2008 / Afgiftekantoor Antwerpen X - erk. nr.: 708328

UEPS
QUARTERLY
87

prachtig concert te Knokke op 11 november 2008

THE ULTIMATE GOSPEL SHOW

Dedicated to Elvis Presley & J.D. Sumner

The United Elvis Presley Society

Elvis Quarterly
Driemaandelijks tijdschrift
april-mei-juni 2008
Afgiftekantoor: Antwerpen X - 8/1143
Verantwoordelijk uitgever:
Hubert Vindevogel
Pijlstraat 15
2070 Zwijndrecht
tel/fax: 03 2529222
e-mail: ueps@skynet.be
www.ueps.be

Voorzitter:
Hubert Vindevogel
Secretariaat:
Martha Dubois

Medewerkers:
Tina Argyll
Cecile Bauwens
Daniel Berthet
Leo Bruynseels
Colette Deboodt
Pierre De Meuter
Marc Duytschaever
Dominique Flandroit
Marijke Lombaert
Tommy Peeters
Jean-Claude Piret
Veerle Remysen
Benny Scott

Correspondenten:
Stefaan Demarest
Ale Hartgers
David Neale

Layout / drukwerk:
Drukkerscollectief De Wrikker
Patriottenstraat 29, 2600 Berchem
03 218 56 74
info@dewrikker.be
www.dewrikker.be

Franstalige afdeling:

Jean-Claude Piret - Colette Deboodt
Rue Lumsomry 2ème Avenue 218
5651 Tarcienne
tel/fax 071 214983
e.mail: piret.jc@scarlet.be

Rekeningnummers:

UEPS (lidgelden, concerten)
068-2040050-70

TCB (boetiek):
220-0981888-90

Nederland:
Giro 2730496 (op naam van Hubert Vindevogel)
IBAN: BE34 220098188890 – BIC GEBABEBB (boetiek)
IBAN: BE60 068204005070 – BIC GCCCBEBB (lidgelden – concerten)

Showroom:
American Dream
Dorp West 13
2070 Zwijndrecht
tel: 03 2529089 (open op donderdag, vrijdag en zaterdag van 10 tot 18 uur
- Eerste zondag van elke maand van 13 tot 18 uur)

Abonnementen België
Een jaar: 16 € / twee jaar: 27 €

Ereleden:
Een jaar: 25 € / twee jaar: 40 €

Abonnementen Nederland:
Een jaar: 18 € / twee jaar: 32 €

Ereleden:
Een jaar: 29,50 € / twee jaar: 50 €

Copyright:
Geen materiaal mag worden gebruikt zonder uitzonderlijke toestemming
van de uitgever.

Verkoopprijs losse nummers: 4 €

THE ULTIMATE GOSPEL SHOW

Casino Knokke 11 November 2008

Waarom een ode aan J.D. Sumner?

Het is al een tijdje geleden dat we de "gospel" die Elvis zo graag zong nog eens in het zonnetje konden zetten. Tien jaar na het overlijden van J.D. Sumner krijgt deze droom terug waarheid. Elvis en J.D. waren hechte vrienden voor het leven en al in zijn prille jeugd bezocht Elvis op een boogscheut van zijn ouderlijke huis het Ellis auditorium te Memphis waar steevast de jaarlijkse gospelconcerten plaatsvonden. Tot 1971 zouden hun wegen zich niet zo veel meer kruisen, de Jordanaïes hadden immers een goede reputatie opgebouwd en Elvis zou deze groep dan ook dikwijls gebruiken bij vele studio-opnames in Nashville.

Omdat the Jordanaïes in 1969 niet mee op tournee konden werd gekozen voor een andere gospel back-up groep (The Imperials), toen met volgende bezetting: Terry Blackwood, Jim Murray, Roger Wiles en Armond Morales). Joe Moscheo zou er in 1970 nog bijkomen maar reeds in juni 1970 zou Elvis teruggrijpen naar The Jordanaïes (LP: The Wonderful World Of Christmas). Van dan af werd het duidelijk dat The Imperials niet langer voor Elvis zouden werken. Een dispuut over hun loon lag hier aan de basis en zij zouden vervolgens met countryzanger Jimmy Dean aan de slag gaan. Elvis ontmoette J.D. & The Stamps op 17 oktober 1970 tijdens de "Gospel Quartet Convention" te Memphis. Het zou toch nog duren tot Elvis in de zomer van 1971 J.D. contacteerde met de vraag of hij soms een goede backinggroep kende, liefst uit de gospelkringen. J.D. moest daar niet al te veel over nadenken. Hij zond Elvis twee van zijn laatst verschenen langspeelplaten en Elvis was meteen verkocht. Van 5 november 1971 tot 26 juni 1977 zouden ze permanent aan de zijde staan van Elvis, zowel op het podium, in de studio als in z'n suite te Las Vegas. J.D. zelf bleef altijd paraat,

Foto: een ontspannen J.D. Sumner in de coulissen van de Koningin Elisabethzaal aan de zijde van Helmut Lotti. (1991)

al kende de groep wat wisselingen onder de zangers. Eerst was er naast J.D. ook nog Bill Baize, Donnie Sumner, Ed Enoch en Richard Serben. In 1973 kwam Edward Widemen en vervolgens Dave Rowland in de plaats van Richard Serben. Toen Donnie Sumner naar de groep "Voice" overstapte kwam Ed Hill in zijn plaats. In 1976 was het Larry Strickland die de groep kwam vervoegen en in 1977 Buck Buckles.

In 1991 stonden de Stamps op de bühne van een uitverkochte Koningin Elisabethzaal ter gelegenheid van 30 jaar United Elvis Presley Society. Om de vijfendertigste verjaardag van onze Society luister bij te zetten kwamen ze terug in 1996. Twee jaar later zou J.D. overlijden. Dat herdenken we graag in het bijzijn van zijn "oude" buddies.

Tickets 45 en 39 euro.

Kom je ook?

Een organisatie van The United Elvis Presley Society

THE ULTIMATE GOSPEL SHOW

Dedicated to Elvis Presley

&

JD Sumner

Ed Hill

Bill Baize

Butch Owens

Sherrill Nielsen

Brenda Nielsen

met

Members of JD SUMNER & The Stamps (USA)

Ed Hill - Bill Baize - Butch Owens

Sherrill and Brenda Nielsen (USA)

(Voice of Nashville)

Kent Lundberg + EP Band - Quartet (Zweden)

Singer / Band / Backup Group (9 musici)

Casino Knokke

Dinsdag 11 November 2008

16 uur (deuren open te 14 uur)

Tickets: 45 & 39 €

Reservaties: The United Elvis Presley Society – 03 2529222

American Dream – 03 2529089 – Casino Knokke 050 630505

e-mail: ueps@skynet.be - am.dream@skynet.be web: www.ueps.be

Knokke 2008

- ▶ Dinsdag 11 november is een nationale feestdag. U kan dus zonder problemen in de loop van de voormiddag per auto of trein in Knokke geraken. Raadpleeg hiervoor de dienst Belgische Spoorwegen (dienstregelingen).
- ▶ Tickets: die kan u best op voorhand reserveren. U kan dan een tafeltje kiezen en opgeven met wie U wenst samen te zitten. Indien beschikbaar kan u ook op de dag van het concert nog tickets kopen.
- ▶ Heeft U geen eigen vervoer en is de trein te moeilijk? Een luxe-autocar brengt U vanaf volgende steden naar Knokke: Luik/Brussel/Hasselt/Antwerpen. Raadpleeg hierover onze pagina "Autocar".
- ▶ De deuren van de zaal openen te 14 uur. U hebt dan voldoende tijd om rond te kuieren langs de Elvisboetiek of een drankje te nuttigen. Het showgedeelte zelf start te 16 uur en er is één pauze voorzien van 45 minuten. Het einde voorzien we omstreeks 20 uur.
- ▶ Zoals gewoonlijk worden tijdens de show drankjes geserveerd aan de tafels. Tijdens de pauze kan u voor een drankje of hapje terecht aan de bar of in café/restaurant Albert aan de zeedijk.
- ▶ De zangers en orkestleden die optreden zullen voorafgaandelijk het concert en tijdens de pauze beschikbaar zijn voor handtekeningen. Uiteraard brengen ze ook foto's en CD's mee.
- ▶ Wenst u al eerder naar de kust af te zakken op maandagavond, blijven tot woensdag of er een groot weekend van te maken? De stad Knokke biedt de toerist een brede waaier van hotels aan diverse prijzen. Enkele goedkopere hotels zijn te vinden in Duinbergen / Heist / Zeebrugge. U kan een folder aanvragen bij de dienst voor toerisme, Zeedijk Knokke 660 - 8300 Knokke-Heist - Tel: 050/63 03 80
- Fax: 050/63 03 90 - e-mail: toerisme@knokke-heist.be - website: www.knokke-heist.be
- ▶ U kan op maandag een leuke avond meemaken met de artiesten die optreden. Wij bieden u een uitermate lekker menu vanaf 20 uur. Raadpleeg: "*samen aan tafel met de Stamps*". Natuurlijk kan U in datzelfde hotel overnachten.
- ▶ Kan u op dinsdag 11 november niet aanwezig zijn? Eenzelfde concert gaat door bij onze vrienden-collega's op zondag 9 november in Nederland. Tickets kosten er 43 € en het concert vindt plaats in zaal Kunstmin te Dordrecht. U vindt hierover alle info op www.itselfvistime.com

Hotel Lido

Aan tafel met "THE STAMPS"

Op **maandagavond 10 november** bieden we u de mogelijkheid te dineren met de optredende artiesten. Hiervoor hebben we zoals in 2006 het driesterren hotel "Lido" uitgekozen. Dit hotel langs de Zwaluwenlaan 18 te Knokke op 100 meter van het Casino.

Er is plaats voor 40 deelnemers en we bieden u volgend menu: consommé Parisienne / carpaccio van rundsvlees / gebakken zee-tong met rösti-aardappelen / crème caramel. Het hoofdgerecht kan vervangen worden door piepkuiken "clamart". Prijs: 30 €. Leden die ook in 2006 aanwezig waren weten dat dit een zeer leuke en intieme avond is geworden waar nog lang werd over nagepraat. Tevens is het een enige gelegenheid om persoonlijk kennis te maken met de leden die zo lang met Elvis op het podium en in de studio hebben gewerkt. Niet wachten dus voor een handtekening of een foto: U zit "naast" één van de zangers!

Natuurlijk is het noodzakelijk op voorhand te reserveren en te betalen. U geeft dan meteen uw menukeuze op.

Wenst u te overnachten in het hotel Lido? De kamerprijs is 47 € per persoon en leden van de UEPS genieten 8% korting (éénpersoonskamers 55 €).

Reservatie menu via UEPS ueps@skynet.be of American Dream. Rekeningnummer 068-2040050-70

Reservatie hotel: rechtstreeks via het nummer 050 601925 of info@lido-hotel.be

Autocar naar Knokke

Een luxe autocar brengt U op 11 november 2008 naar het Casino te Knokke.

Opstapplaatsen voorzien :

Autocar 1

Luik / Station Guillemins: 11 u.
Brussel / Centraal Station: 12.30 u.

Autocar 2

Hasselt / Station: 12 u.
Antwerpen / Crowne Plaza Hotel (Legrellelaan): 13 u.

Deelname in de kosten: 20€ (heen en terug)

Terugreis voorzien: 21 uur

J.D., geboren als John Daniel Sumner op 19 november 1924 was bevriend met Elvis sedert 1951. Elvis was toen al verknocht aan muziek en vertoefde dikwijls aan de artiesteningang van de zalen waar te Memphis gospelconcerten plaatsvonden. J.D. vond Elvis een leuke kerel en meermaals mocht die dan ook via een achterpoortje gratis in de zaal. Hierdoor zou de liefde voor de gospelmuziek voor Elvis alleen maar groter worden. J.D. was al muzikaal begaafd sinds zijn prille jeugd en was er vast van overtuigd dat hij ooit zanger zou worden na het horen van Frank Stamps op de radio. Zijn carrière werd gedwarsboomd door het uitbreken van de tweede wereldoorlog en diende zijn legedienst te vervullen van 1942 tot 1945. Daarna vormde hij het "Sunny South Quartet.". Naambekendheid kreeg hij pas nadat hij in 1948 de "Sunshine Boys" vervoegde.

In 1954 vroeg James Blackwood hem in te vallen voor Bill Lyles bij de The Blackwood Brothers' toen RW Blackwood and Bill Lyles het leven verloren bij een vliegtuigongeval. Vanaf dat ogenblik ging zijn beroemdheid pijlsnel de hoogte in. James Blackwood en J.D. Sumner werden naast zangpartners ook zaken-

partners. Zij waren ondermeer verantwoordelijk voor de oprichting van het National Quartet Convention in 1956 dat uitgroeide tot het grootste evenement in de gospelmuziek. Zij stonden eveneens aan de wieg van de Gospel Music Association. In 1963 kochten zij zich in bij het Stamps Quartet. Sumner werd op dat ogenblik basszanger bij The Stamps. Hij vond ook dat iedere zanger een eigen microfoon nodig had, waarbij de groepsmicrofoon definitief tot het verleden hoorde. In november 1971 vroeg Elvis of de groep wilde invallen voor The Imperials. John Daniel of ook wel eens "Jim Dandy" genoemd zou aan de zijde van Presley blijven tot 1977 en ook regelmatig gevraagd worden bij meeste studio-opnames van Elvis. Een dubbele LP die in de mid-seventies werd gereleased heette "Live at Murray State" en is wellicht de beste opname van de groep met de volgende bezetting: J.D. Sumner, Ed Hill, Ed Enoch en Bill Baize. In 1980 werden de Stamps ontbonden. J.D. vormde de groep "Masters V" met Jake Hess, Hovie Lister, Rosie Rozell en James Blackwood. Deze groep zou de gospelwereld blijven verbazen tot 1988. Daarna, en tot zijn dood in 1998 zou hij zich terug wijden tot zijn oorspronkelijke liefde "The Stamps" met zangers Ed Hill, Jack Toney en Steve Warren. Ook Ed Enoch, Rick Strickland, Jerry Kelso en CJ Almgren waren door de jaren heen leden van zijn gospelgroep.

In 1983 zou hij een vermelding krijgen in het Guinness Book Of World Records. In de song "Blessed Assurance" zou hij de laagste noot zingen die ooit door een zanger werd geproduceerd (een dubbele lage "C"). Dit records zou achteraf verbeterd worden door Dan Britton en Tim Storms.

J.D. overleed tijdens een tournee op 16 november 1998 in Myrtle Beach, South Carolina. Hij schreef meer dan 700 songs en gaf zijn inspiratie door aan verschillende generaties jonge gospelzangers.

Elvisfans konden J.D. & The Stamps tweemaal aan het werk zien te Antwerpen: tijdens twee uitverkochte concerten zong hij in 1991 samen met Helmut Lotti en in 1996 met Terry Mike Jeffrey en Shaun (Sherrill) Nielsen. Met Bob Terrel schreef hij in 1991 een boekje over zijn ervaringen met Elvis. Dat werkje werd onlangs terug heruitgebracht. Eerder (in 1971) schreef hij zijn autobiografie "Gospel Music Is My Life". Elvis verwendde J.D. met verschillende geschenken: een witte Lincoln, een zilveren uurwerk, een diamanten ring en een tourbus. Als ultieme eer zongen The Stamps op de begrafenis van Elvis.

Op 11 november 2008 is het gospelconcert te Knokke dan ook een ode aan Elvis en J.D.

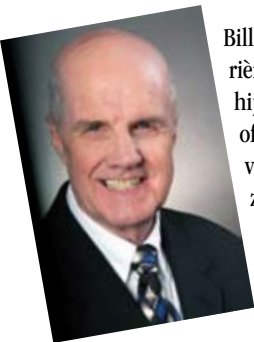
Website: www.jdsumnerandthebestampsquartet.com

De laatste rustplaats van J.D. Sumner

THE ULTIMATE GOSPEL SHOW Casino Knokke 11 November 2008

Wie is **Bill Baize**

Bill Baize begon zijn muzikale carrière op vijftienjarige leeftijd toen hij een lokale groep "The Echoes of Calvary Quartet" uit Indiana vervoegde. Drie jaar later zou hij zijn legerdienst vervullen bij de US Navy. Vijf jaar lang zou hij omwille van deze verplichtingen niet meer zingen. Na zijn dienst hernam Bill zijn vroegere activiteiten en zong bij verschillende gospelkwartetten zoals "The Trailsmen Quartet", "The Smitty Gatlin Trio" en "The Hal Kennedy Trio". Op 28-jarige leeftijd ging hij drie jaar lang studeren aan de "David Lipscomb universiteit" en vervulde daar zijn stem als volwaardige operazanger. Af en toe trad hij nog samen op met "The Oak Ridge Boys". Net voor het behalen van zijn diploma werd hij gecontacteerd door "The Singing Rambos", dat was in 1971.

Tijdens die periode ging hij ook op auditie bij "The Stamps Quartet", die hem aan het werk zagen tijdens een groot concert in Harrisburg. Tijdens de zomer van 1971 kreeg JD Sumner een telefoontje van Elvis (zij kenden elkaar al vele jaren). Elvis zocht een nieuwe backinggroep omdat "The Imperials" vanaf november met Jimmy Dean gingen werken. Bill bleef actief bij The Stamps Quartet en zong samen met Elvis tot juni 1976. Hij werkte vervolgens dertig jaar als predikant en reisde in die hoedanigheid gans Amerika door. Eenmaal gelukkig op pensioen bleef het leven niet stilstaan: Ed Hill & The Prophets zocht een nieuwe tenor. Sindsdien toeren ze samen met Ed, Sherrill Nielsen, Butch Owens de ganse wereld rond onder de naam "Former Members of The Stamps Quartet". In die hoedanigheid waren ze ook aanwezig tijdens "Elvis in Concert" te Memphis op 16 augustus 2007 (FedEx Building).

Website: www.geocities.com/Nashville/Opry/3003/biobill.html

Wie is **Kent Lundberg**

Kent Lundberg werd geboren in Karlskoga, Zweden. De stem van Elvis is altijd een inspiratiebron voor hem geweest. Zijn muzikale carrière startte in 1980 toen hij als metaalbewerker in zijn vrije tijd in een kerkkoor ging zingen. Dankzij zijn stemkwaliteit werd hij daar vlug solist. Hierdoor werd zijn weg geplaveid naar het Muziektheater in Värmland waar hij deelnam aan een aantal producties als solist en koorzanger. In 1995 ontmoette Kent de wereldberoemde Zweedse tenor Nicolai Gedda en werd al vlug zijn leerling. Dat resulteerde in een opleiding in de opera-universiteit in (1997). Na deze studies zong Kent in vele opera's en operettes. Door zijn voorliefde voor gospel vormde hij enkele jaren terug een 9-koppige band en kwartet onder de naam "The One Way Brothers". Met deze groep nam hij ook een eerste CD op: "Songs Of Inspiration". Vanaf mei 2008 zou deze band omgevormd worden tot "Kent Lundberg, E.P. Band & Quartet". Sindsdien is Kent een graag geziene gast in vele concerten in kerken doorheen Zweden. Door een louter toeval leerden we hem kennen, kort voor onze afreis naar Zweden in

april 2008. Na een korte ontmoeting en een frisse pint in Orebro werd een vriendschap op basis van de liefde voor Elvis al gauw een feit. Wij kijken erg uit naar zijn optreden in Dordrecht en Knokke. Steve Binder is deze keer niet van de partij, hij kan Kent dus niet wegkopen naar de Amerikaanse podia! Het zou alweer een wereld "Elvis"primeur zijn voor onze Society! Half september ligt zijn tweede gospel-CD in de Zweedse winkels, en dat belooft een knaller te worden.

Website: www.ep-gospel.se

Wie is **Ed Hill**

Ed Hill's levensweg is er eentje die geplaveid werd door gospelmuziek. Als zoon van een predikant werd Ed geboren te St. Louis en begon zijn zangcarrière op vijftienjarige leeftijd bij een groepje "Humble Hearts." Toen Ed's vader pastoor werd van "The First Baptist Church" in Elizabethton, was zingen een onderdeel van het dagelijkse leven geworden. Door toedoen van Lewis Garrison, (Big Lew) die koördirecteur was, kon Ed zijn tenorstem toetsen in een groepje "The Prophets

Quartet". Zij werden bekend als een van de meest respectvolle gospelkwartetten uit het land. Zoals het steeds vergaat met groepjes veranderde de Prophets ook regelmatig van leden. Namen als Jay Berry, Duane Allen, Dean Brown, Big Lew, Roy McNeal, Dave Rodgers wisselden elkaar af en Joe Moscheo (later bij the Imperials) speelde toen piano. Nadat Ed de groep zelf verliet zong hij nog enkele jaren met Hovie Lister and The Statesmen. JD Sumner vroeg vervolgens aan Ed om zijn agentschap te "runnen" en in 1973 werd hij tijdelijk in de groep opgenomen tot een nieuwe baritonzanger werd gevonden. Het woord "voorlopig" stond echter niet in zijn woordenboek, want hij zou

samen met “The Stamps” zingen tot aan de onfortuinlijke dood van Elvis.

Van 1980 tot 1987 zouden de wegen met The Stamps een beetje gescheiden blijven, maar in 1987 vond JD het welletjes. Hij herenigde terug zijn “vertrouwde” kwartet en ze bleven optreden tot JD plotseling overleed in 1998. Daarna ging de groep verder onder de naam “Golden Covenant”.

Het noodlot sloeg haast toe in april 2004, Ed moest opgenomen worden in het ziekenhuis en onderging een driedubbele overbrugging. In 2005 volgde een klei-

ne hersenbloeding en er gingen toen heel wat wilde verhalen over zijn gezondheidstoestand de wereld rond. Edwin L. Hill gaat er echter nog steeds prat op een van 's werelds beste baritonstemmen te bezitten. In 1979 schreef hij zijn eigen boek over Elvis: “Where Is Elvis”.

Ed Hill was al tweemaal in België toen hij in 1991 en 1996 optrad aan de zijde van JD Sumner in de Koningin Elisabethzaal te Antwerpen. Wij zullen hem met genoegen terug ontmoeten te Knokke.

Website: www.edbill4u.com

THE ULTIMATE GOSPEL SHOW Casino Knokke 11 November 2008

Wie is Butch Owens

De minst muzikale carrière van al onze zangers die in november op het podium zullen staan is deze van Butch Owens. Butch is een politieofficier op pensioen maar speelde tijdens zijn vrije tijd toch allerlei instrumenten. Zo trad hij op met groepjes die zowel country, blues, jazz, en rock & roll zongen. Zijn professionele zangcarrière begon pas in februari 2003 met “The Stamps”. Wegens erfenisrechten kon na de dood van J.D. Sumner in 1998 de naam “The Stamps” niet als groepsnaam behouden blijven, maar na heel wat geharrewar mocht Ed Enoch de naam toch weer terug gebruiken. Hij was dus de eerste basstem van “The Stamps”, na het overlijden van J.D. Tot maart 2007 bleef hij bij deze groep en ze verzorgden heel wat concerten in Amerika en Europa. Dat was de periode toen “Elvis In Concert” nog rondtoerde. Op dit ogenblik zingt hij maar al te graag met Ed Hill en voormalige leden van de “Stamps” die vele jaren met Elvis hebben samengewerkt.

Wie is "Voice" (Sherrill Nielsen & Brenda Nielsen)

In 1956 werd Sherrill gekroond als "Mr America Youth Singer" en vervoegde "The Marksmen Quartet" uit Clarksville. Tijdens zijn legerdienst zong hij als solist bij de "Air Force Strategic Air Command Band" uit Omaha.

In 1961 was hij actief lid van de legendarische "Speer Family" uit Nashville. Hij vormde samen met Jake Hess "The Imperials Quartet". Het was tijdens die periode dat Sherrill en Elvis een levenslange vriendschap zouden onderhouden. Nadat hij The Imperials had verlaten ging Sherrill aan de slag bij "The Song-fellows Quartet" uit Los Angeles en verder ook nog "The Plainsmen Quartet" en "The Statesmen Quartet". In 1973 vormde Sherrill een nieuw groepje dat door Elvis "VOICE" werd genoemd. Tijdens die periode traden ze veel op als backing vocals in de "Grand Ole Opry" te Nashville. Elvis vroeg hen echter om zijn shows te openen, muziek te schrijven voor zijn muziekkuitgeverij en duetten met hem te zingen tijdens de shows. In 1977 werd het duet van beiden "Softly As I Leave You" genomineerd als Grammy Award, zijnde het beste duet van dat jaar. Sherrill bleef aan de zijde van Elvis zingen tot diens dood in 1977.

In 1980 ging Sherrill aan de slag bij "Tompall and The Glaser Brothers" en in 1983 zocht de Master V groep (onder leiding van JD Sumner) een nieuwe tenor. Dat leidde tot een hechte band met Hovie Lister, Jake Hess, James Blackwood en de legendarische J. D. Sumner. Na de dood van de meeste van Sherrills vrienden en werkgevers ging Sherrill een nieuw leven leiden in Denemarken, het geboorteland van zijn grootvader. Gedurende de twaalf jaar dat hij in Europa verbleef had hij de kans de Zuidere Amerikaanse Gospel aan het Europese publiek voor te stellen. Hij gaf ook les in een Deense muziekschool. In 2004 keerde hij terug naar de USA, en hertrouwde met zijn eerste vrouw Brenda. Samen zouden ze de groep "Voice" heroprlichten. Brenda had eerder al heel wat muzikale kennis opgedaan met Ronnie Milsap, Charlie Pride en Merle Haggard. Brenda leerde Elvis kennen in 1960, ze ontmoeten elkaar tijdens het "National Quartet Convention". Sherrill kreeg onderscheidingen in de Gospel Hall of Fame als zanger bij vier verschillende groepen: The Singing Speer Family, the Imperials, the Masters V, and the Statesmen. Een tijdje zong Sherrill ook onder de naam "Shaun Nielsen" omdat volgens velen de naam "Sherrill" te vrouwelijk klonk.

Vrouwetje Brenda hoorde het liever weer anders, en veranderde de voornaam terug in Sherrill, zoals ze trouwens de eerste maal ook al in het huwelijk traden.

Websites: www.sherrillandbrenda.com
and www.shaunandelvis.com

Zoals eerder al gemeld stonden op de hoesjes van de "Wild In The Country"-CD in de Follow That Dream-reeks twee schoonheidsfoutjes. Wat blijkt nu: sommige van onze leden vinden dat het foute hoesje belangrijker is dan het

goede, anderen dan weer niet. Niet gezeurd hierover: vanaf heden leveren we deze CD met de twee hoesjes. Aan u dus de keuze! Wie in onze shop eerder een "WITC" aankocht leveren we gratis het juiste hoesje bij uw volgend bezoek. Wie een bestelling langs de post plaatste en nog geen nieuw exemplaar kreeg heeft dit uiteraard nog tegood!

Nieuw te verwachten op "FTD" in de loop van de maand juli:

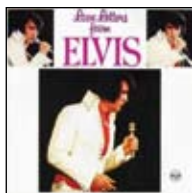
America: Een soundboard van april 1976 waarop het merendeel van de songs uit de show van Omaha komen (22 april). *Prijs: 22,25 € (+1,62 verzending)*

Memphis Tennessee: een dubbele CD op 17cm formaat met bijhorend boekje. Hier werd teruggegrepen naar de originele CD "For the Asking" (Euro-release) of "The Lost Album" (U.S.A. release). *Prijs: 23 € (+1,62 € verz.)*

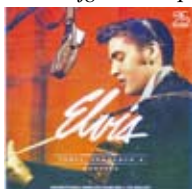

Love Letters: een dubbele CD op 17cm formaat met bijhorend boekje. Hier zullen zeker vele Elvisfans uitermate blij mee zijn. De originele CD was al geruime tijd uit de RCA-katalogus verdwenen en deze songs uit 1970 te kunnen horen in een compleet andere vorm zal zeker gesmaakt worden. *Prijs: 23 € (+1,62 € verzending)*

Aandacht: indien u bestelt deze drie absolute toppers in één keer aan te schaffen betaalt U 65 € (+4,95 € verzending) (minus klantenkorting). Bovendien krijgt u er een promo-CD uit 2002 bovenop. Deze CD alléén

is al 25 € waard! De afwijkende songs op deze CD: Harbour Lights / Treat Me Nice / Are You Lonesome Tonight / King Of The Whole Wide World / Gonna Get Back Home Somehow / Big Boss Man / My Babe / Pieces Of My Life.

De geplande CD box die Sony/BMG op 2 augustus gaat releasen krijgt stilaan vaste vorm. De songs werden al een tijdje geleden bekendgemaakt en we zetten ze nog graag voor U op een rijtje:

Disc 1. The Original album plus bonus cuts: 01) Trouble/Guitar Man / 02) Lawdy, Miss Clawdy/Baby, What You Want Me To Do / Medley: Heartbreak Hotel/Hound Dog/All Shook Up/Can't Help Falling In Love/Jailhouse Rock/Love Me Tender 03) Where Could I Go But To The Lord/Up Above My Head/Saved / 04) Blue Christmas/One Night / 05) Memories / 06) Medley: Nothingville/Big Boss Man/Guitar Man/Little Egypt/Trouble/Guitar Man / 07) If I Can Dream/ 08) It Hurts Me / 09) Let Yourself Go / 10) A Little Less Conversation / 11) Memories (stereo Mix).

Disc 2 - First 'Sit down' show: 1) Introductions / 2) That's All Right / 3) Heartbreak Hotel / 4) Love Me / 5) Baby What You Want Me To Do / 6) Blue Suede Shoes / 7) Baby What You Want Me To Do / 8) Lawdy Miss Clawdy / 9) Are You Lonesome Tonight? / 10) When My Blue Moon Turns To Gold Again / 11) Blue Christmas / 12) Trying To Get To You / 13) One Night / 14) Baby What You Want Me To Do / 15) One Night / 16) Memories / First 'Stand Up Show': 17) Heartbreak Hotel / 18) One Night / 19) Heartbreak Hotel / 20) Hound Dog / 21) All Shook Up / 22) Can't Help Falling In Love / 23) Jailhouse Rock / 24) Don't Be Cruel / 25) Blue Suede Shoes / 26) Love Me Tender / 27) Trouble/Guitar Man / 28) Baby What You Want Me To Do / 29) If I Can Dream.

(BMG)

Disc 3 - Second 'Sit down' show: 1) Heartbreak Hotel / 2) Baby What You Want Me To Do / 3) Introductions / 4) That's All Right / 5) Are You Lonesome Tonight? / 6) Baby What You Want Me To Do / 7) Blue Suede Shoes / 8) One Night / 9) Love Me / 10) Trying To Get To You / 11) Lawdy Miss Clawdy / 12) Santa Claus Is Back In Town / 13) Blue Christmas / 14) Tiger Man / 15) When My Blue Moon Turns To Gold Again / 16) Memories / Second 'Stand Up' show: 17) Heartbreak Hotel / 18) Hound Dog / 19) All Shook Up / 20) Can't Help Falling In Love / 21) Jailhouse Rock / 22) Don't Be Cruel / 23) Blue Suede Shoes / 24) Love Me Tender / 25) Trouble / 26) Trouble / 27) Trouble/Guitar Man / 28) Trouble/Guitar Man / 29) If I Can Dream.

Disc 4 - First rehearsal: 1) I Got A Woman / 2) Blue Moon/Young Love/Oh, Happy Day / 3) When It Rains It Really Pours / 4) Blue Christmas / 5) Are You Lonesome Tonight?/That's My Desire / 6) That's When Your Heartaches Begin / 7) Peter Gun theme / 8) Love Me / 9) When My Blue Moon Turns To Gold Again / 10) Blue Christmas/Santa Claus Is Back In Town / Second rehearsal: (standard audio quality): 11) Danny Boy / 12) Baby What You Want Me To Do /

13) Love Me / 14) Tiger Man / 15) Santa Claus Is Back In Town / 16) Lawdy, Miss Clawdy / 17) One Night / 18) Blue Christmas / 19) Baby What You Want Me To Do / 20) When My Blue Moon Turns To Gold Again / 21) Blue Moon Of Kentucky.

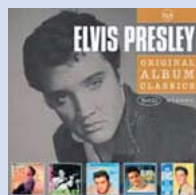
Prijs: gewone versie: 22 € - Luxe versie (in speciale box): 30 €. +4,95 € port.

In navolging van het succes van de "tin cans" in de USA en Canada bracht Sony/BMG ook een CD uit in een blikken doosje. De prijs is overigens zeer attractief. In dezelfde reeks verschenen dan ook "tin cans" van Lou Reed, Bonnie Tyler, Meat Love, Frank Sinatra en anderen.

Prijs: 5,95 € (+1,62 € port)

Ook in de loop van de maand juni verscheen bij Sony/BMG een vijf-CD box met volgende titels: **Elvis Presley / Elvis / Loving You / Elvis Is Back / G.I. Blues**. Indien je nog niet in het bezit mocht zijn (kan dat?) van deze schitterende CD's: er wordt belist een weggeefprijs gehanteerd: *19,50 € voor de totaliteit van vijf schijfjes (+4,95 € port)*

CD Nieuws

Een drie-CD box met Elvis-karaoke songs is nu in voorraad).

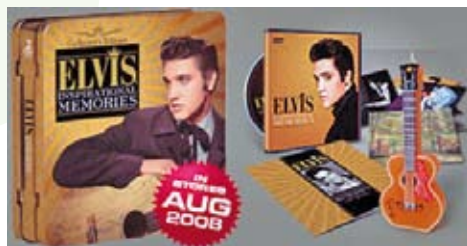
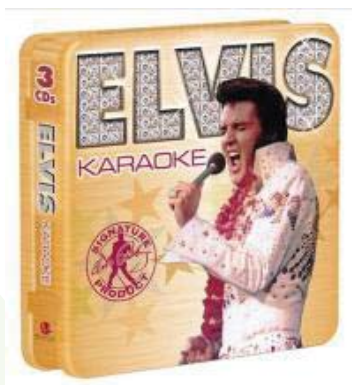
De prijs : 27,50 € (+4,95 Euro port)

-RCA Special products: een succes krijgt altijd een gevolg: deze nieuwe tin-can bevat een CD (helaas slechts negen liedjes), een boekje, postkaarten en een heuse kaars. Verschijningsdatum: Augustus 2008.

Prijs: 29,50 € (+ 4,95 € port)

- Op 25 mei 2008 werd te Eindhoven de gloednieuwe "Remix-CD" van Spankox voorgesteld. De single was een wereldwijd succes en een complete CD met bewerkte versies kon dan ook niet op zich blijven wachten. Weliswaar is niet iedereen gelukkig met deze moderne bewerkingen, maar dat is natuurlijk alleen een kwestie van smaak. Spankox is het pseudoniem voor een bekende DJ uit Verona (Italië) wiens werkelijke naam Agonstino Carollo is. De songs die op de CD staan: Baby Let's Play House / Don't Be Cruel / Teddy Bear / Jailhouse Rock / All Shook Up / Blue Moon Of Kentucky / Heartbreak Hotel / Too Much / Just Because / You're A Heartbreaker / That's All Right/ Videoclip: Baby Let's Play House. Alhoewel Graceland eerst weigerachtig reageerde, hebben ze toch ingestemd met de promotie en de verkoop. Alle nummers zijn bovendien vrij van rechten en zitten in wat men "publiek domein" noemt. De cover van de CD zoals je hem bovenaan dit artikel kan zien is van de speciale gelimiteerde uitgave.

Prijs: 18 € (+1,62 € port)

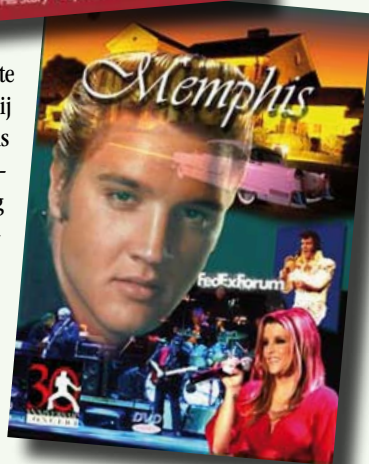
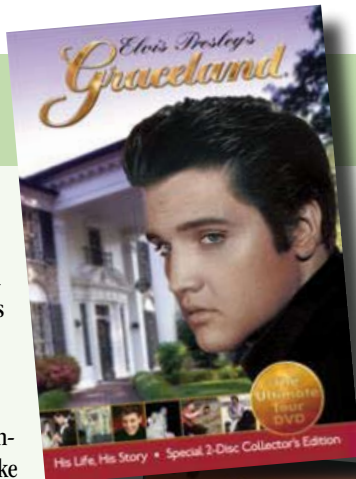
DVD

Een nieuwe rondleiding van Graceland is nu verschenen. Het is een prachtige dubbel-DVD geworden. Op de "Ultimate Tour" krijgt U ruim 165 minuten beelden van Graceland, home movies van Elvis, fragmenten uit shows en honderden foto's.

Prijs: 32 € (+1,62 € port)

We hebben een pracht van een DVD beschikbaar van Memphis en Tupelo. Unieke beelden van een meer dan unieke reis. De DVD duurt 120 minuten en zelfs al was u er in 2007 niet bij, dit is een buitenkansje om Memphis op een prachtige wijze te leren kennen. Meteen een aanzet om ook eens zelf te vertrekken. Bij deze willen we zeer graag onze dank richten aan Fernand Janssens voor de inzet en de mooie montage. Er zitten tussen de beelden enkele verrassingen, maar die gaan we u niet direct verklappen! Graag vertellen we erbij dat de beelden in High-Definition werden opgenomen. Ook van het eerste deel van deze prachtige reis (San Francisco, Death Valley, Las Vegas) is een DVD te koop. Was u erbij? Even terug genieten is zeker aan te raden!

Prijs: 20 Euro per deel (+1,62 Euro port)

Graceland huis bij U thuis

Buitenkansje voor de verzamelaars: dit replica van het Graceland huis is nog zeer beperkt leverbaar. De onherroepelijk laatste exemplaren liggen nu te wachten op een gelukkige koper. In deze prachtige plastieken box, gefabriceerd in 1997 kan u 50 CD's opbergen!

De prijs: 110 Euro (+ 8,95 Euro verzendkosten). Grijp de kans nu, deze aanbieding komt nooit meer terug!!!

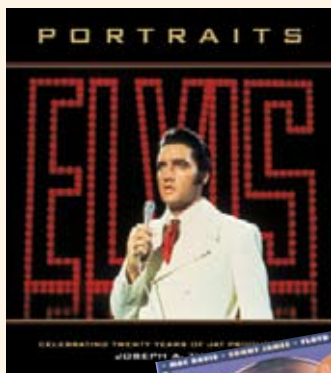

Nu beschikbaar

Het meest recente boek van JAT productions "Portraits" is een schitterend fotoboek geworden. Alle foto's zijn in kleur en de meeste komen uit de jaren zestig, zoals die geposeerd werden door Elvis voor het aanmaken van single- en LP-hoezen. Wij doen er voor onze leden en vrienden nog een schepje bovenop: elke bestelling wordt geleverd met een schitterende "Country-CD" met originele hits van ondermeer Charlie Rich, Dolly Parton, Waylon Jennings, Mac Davis en Sonny James. De meeste van de songs stonden op het verlanglijstje van Elvis die de liedjes wenste op te nemen. Helaas is het er nooit van gekomen. Drie vliegen dus in één klap: een mooi boek, een bonus foto en een sublieme CD.

Prijs: 37 € (+4,95 € port).

(foto boek + CD)

Nieuw te verwachten:

Inside Love Me Tender

Identiek aan de releases zoals "Inside G.I. Blues, Elvis Is back, Inside Roustabout": een nieuw fotoboek met een bijhorende DVD en CD. De allereerste film van Presley in een perfecte foto-rondleiding van deze film. Mis dit boek vooral niet!

Flugge bestellers krijgen er bovendien nog een gratis CD bovenop: een mooie en zeer zeldzame "shape" CD met daarop de song "Love Me Tender". Opgelet: slechts 50 stuks van deze CD beschikbaar!

Prijs: 39 € (+4,95 € verzending)

(foto boek + CD)

'68 at 40 – Retrospective

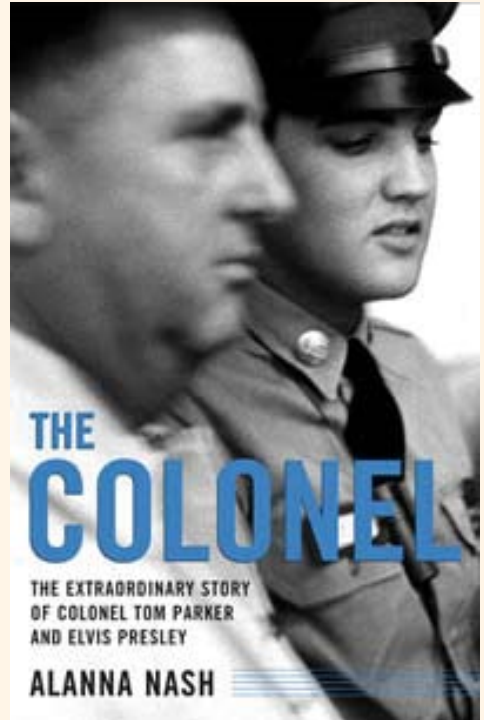
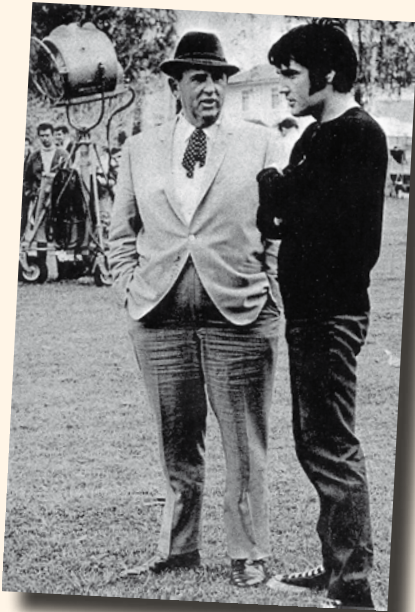
Het was al eerder aangekondigd en 2008 is echt wel een prima jubileumjaar om de Comeback Special van Elvis op een waardige wijze te herdenken. Het boek belooft dan ook een knaller van formaat te worden en wij raden u aan uw exemplaar op voorhand te bestellen! Er worden 2000 stuks die van een extra foto voorzien worden van 20x25cm die niet in het boek werd gebruikt, speciaal voor jullie getekend door Steve Binder. Ook de tekst in het boek is van Steve.

Prijs: 39 € (+4,95 € port)

Boek van Colonel Parker wordt film

De manager van Elvis Presley, Colonel Parker, van geboorte een Nederlander (Andreas Cornelis Dries van Kuijk) die in 1997 op 87-jarige leeftijd overleed, krijgt zijn eigen film. Filmproducenten David Permut en Steve Binder hebben de rechten op het biografische boek *The Colonel: The Extraordinary Story of Colonel Tom Parker and Elvis Presley* (van Alanna Nash) gekocht. Zij gaan een film met de titel *The Colonel* ontwikkelen, over een man wiens verleden in schaduwen is gehuld en die flinke controle had over de carrière van Elvis Presley. Nash groef diep voor haar boek en suggereerde dat zijn plotselinge vertrek naar de USA misschien iets te maken had met de moord op een vrouwelijke kennis. Hoewel het raadsel nooit is opgelost, zegt producent Permut dat dit waarschijnlijk wel in de film komt. Het zou in ieder geval verklaren waarom Parker nooit wilde dat Presley door Europa ging toeren.

Na zijn aankomst in de USA begon Parker zijn loopbaan eerst in het circuscircuit, nadien verzorgde hij de promotie van countryartiesten als Minnie Pearl, Hank Snow en Eddy Arnold. Daarna werd hij exclusief manager van Elvis Presley en maakte van een Amerikaanse rocksensatie een wereldster, waarbij hij zelf van 25% tot 50% van alle inkomsten opstreek. Hij dwong Elvis na diens legerijd 8 jaar lang alleen nog maar films te maken en niet meer live op te treden. Erg goed voor de bankrekening van Parker, maar niet voor de muzikale carrière van Elvis, die na de '68 Comeback Special weer ging optreden, terwijl de relatie tussen Elvis en de Colonel alsmat verslechterde.

Na de prachtige kader die verscheen ter gelegenheid van 35 jaar “Aloha From Hawaii” kon ook deze van de 40e verjaardag van de NBC Special niet ontbreken.

Beide kaders zijn nu nog in beperkte mate in voorraad.

Prijs: 139 € per kader (+6,95 € port)

Prachtige **dekbedden** met dito kussenslopen, nu in zwart-wit editie. Verkrijgbaar in drie formaten: 140x220cm, 200x220cm, 240x220cm. Ruziemaken in bed kan vanaf nu ook: “wie slaapt met het 1968 Elvis-kussensloop?”

Prijs:

140x220cm: 44,95 €

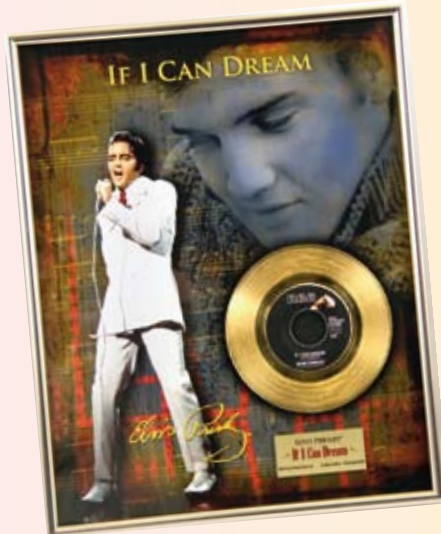
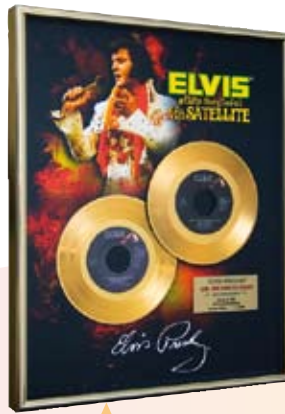
200x220cm: 54,95 €

240x220cm: 64,95 €.

(+4,95 € port).

Deze mooie “If I Can Dream” kader met gouden single kan misschien in de nabije toekomst een leuk plaatsje krijgen in uw bureel, Elviskamer of salon. Het kleinood is verschenen om de veertigste verjaardag te vieren van de release van deze “If I Can Dream” single. Afmetingen: 40x50cm

Prijs: 120 € (+6,95 € port)

Figurine "Gospel".

De mooie "Gospel Figurine" of ook wel "If I Can Dream" is nu in voorraad.

Prijs: 19,50 Euro. Verzending per post: 4,95 Euro. Ook het nu reeds aangekondigde "Aloha" beeldje krijgt veel aandacht, maar dat komt er pas in augustus 2008.

Handige **toiletzak** voor dames en heren. Kan ook als handtas voor dames gebruikt worden door de bijgeleverde draagstrip. **20 € (+4,95 € port)**

Halsketting voor dames en heren
Lettergrootte: 2 cm - kettinglengte 20cm
29,50 € (+ 4,95 € port)

Elvis koffiemokken (eenmalige aanbieding)
Drie tassen voor 20 € (uit te kiezen aan de hand van het nummer dat naast de tas staat afgebeeld).
(+4,95 € port) Er wordt gezorgd voor een prima verpakking waarbij alles perfect bij U thuis afgeleverd worden.

Stuurovertrek voor de auto
Past op elk stuur!
12,50 € (+4,95 € port)

Aanstekers (op gas)
Vier verschillende modellen
6 € voor de ganse set (+ 1,62 € port)

Opbergtasjes voor GSM toestellen. Vier verschillende modellen (zie foto) met halskoord.
5,50 € per stuk (+1,62 € port)

Leuke **plastieken schaalpjes** (15x10,5 cm)
Vier verschillende modellen beschikbaar
A, B, C, D / **4 € per stuk**
(+1,62 € port)

Een kleine greep uit ons winkeltje

Zaterdag 16 augustus 2008

Niettegenstaande we met een groep Elvisfans in Bad Nauheim verblijven denken we ook aan de thuiszitters! Het Elviswinkeltje "American Dream" te Zwijndrecht blijft open op zaterdag 16 augustus van 10 tot 18 uur. Kom gerust eens langs voor een koopje of een praatje. We draaien dan doorlopend gospelmuziek en op vertoon van je UEPS-lidkaart ontvangt iedere bezoeker ook nog een gratis drankje in een van de nabijgelegen cafés + een tombolaticket.

Hierbij kan je een aankoopbon winnen van 50€. De gelukkige winnaar wordt natuurlijk vermeld in Quarterly 88 en wordt tevens persoonlijk op de hoogte gebracht. Eén adres: American Dream, Dorp West 13, 2070 Zwijndrecht.

Aandacht: vrijdag 15 augustus is een nationale feestdag. Op die dag blijft American Dream dan ook gesloten.

American Dream (Vakantieregeling)

3-4-5 juli: normale openingsdagen

6 juli: eerste zondag van de maand: winkel open van 13/18 uur

17-18-19 juli: winkel gesloten

24-25-26 juli: normale openingsdagen

31 juli: normale openingsdag

1-2 augustus: normale openingsdagen

3 augustus: eerste zondag van de maand: winkel open van 13/18 uur

7-8-9 augustus: normale openingsdagen

14 augustus: normale openingsdag

15 augustus: winkel gesloten (feestdag)

16 augustus: winkel open van 10 tot 18 uur

21-22-23 augustus: normale openingsdagen

28-29-30 augustus: normale openingsdagen

11-12-13 september: winkel gesloten

In memoriam Bill Burk

Elvis en Bill Burk op 6 maart 1960

Voor ons werd “Memphis” en “Bill Burk” steeds in één adem vernoemd. Het was Bill die ons Memphis liet kennen zoals geen enkele andere toerist dat zou kunnen ervaren. Elk bezoek dat we sinds 1978 aan Memphis brachten werd dan ook vereerd met een bezoek aan onze vriend “007” zoals hij zich graag noemde. Elke straat, elk steegje en elk gebouw van belang zouden we samen bezoeken. In zijn nabijheid voelden we ons veilig in de meest gore buurten van de stad en telkens weer zouden we een gigantische “steak” verorberen in de Butchershop of “ribs” bij Corkys of het Rendez-Vous restaurant. Bill was een vriend, en die is er nu niet meer. Memphis zal nooit meer hetzelfde zijn. Na het ontslag van Patsy Andersen bij Graceland, de plotse dood van Todd Morgan en Bill Burk is onze vriendenkring wel erg ingekrompen in Elvistown.

Vriend en correspondent van de UEPS Bill Burk overleed op 24 april in het Baptist Hospital te Memphis. Bill werd 76. Hij was een gerenommeerd journalist en Elviskenner, tevens schrijver van meerdere boeken over The King. Bill overleed aan een onomkeerbare hersenbeschadiging, na een hartstilstand. Zijn echtgenote Connie en zijn drie kinderen Gary, Jennifer en Randy waren aanwezig toen Bill vreedzaam voorgoed insliep. Zijn echtgenote verklaarde: “Bill is nu in een veel betere plaats”. Bill vertoefde sedert maart in de kliniek waar hij een heelkundig ingrijpen aan de longen zou ondergaan. Op 16 maart deden zich complicaties voor en hij werd in de Dienst Intensieve Zorgen opgenomen. Op donderdag 10 april mocht hij de Intensive Care Unit verlaten en wees alles er op dat hij aan de beterhand was. Het heeft helaas niet mogen zijn. Het bestuur en de leden van de UEPS bieden hierbij hun gemeente blijken van medeleven aan Bill’s echtgenote, kinderen en familie. Hij ruste in vrede.

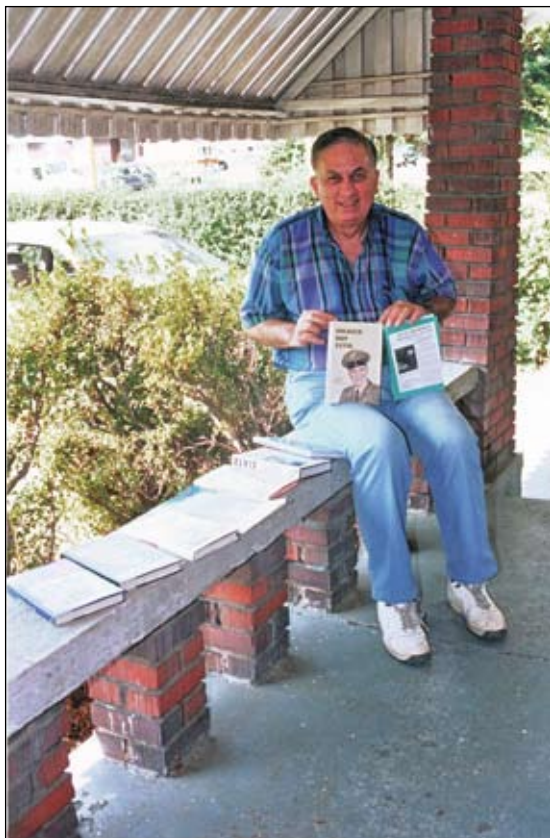
De namen van Bill Burk en Elvis waren sedert de mid-fifties onafscheidelijk met elkaar verbonden. Al wonden beiden slechts op een boogscheut van elkaar, ze hebben elkaar slechts sporadisch ontmoet. Bill, een geboren “Memphiaan” was tijdens zijn jongere jaren piloot bij de “National Air Guard” en had meer dan 9000 vlieguren op zijn actief, waaronder een flink deel in Korea en Vietnam. In die functie verwierf hij de status van Luitenant-Kolonel”. Hij was ook een atleet die uitblonk in drie verschillende sporten en journalist van een vooraanstaande krant in Memphis. Onder het pseudoniem “007” schreef hij ontelbare artikelen over zijn vriend “Elvis” en publiceerde prachtige naslagwerken over de King. In 1988 startte hij het magazine “Elvis World”, in samenwerking met zijn vrouwtje Connie.

Zijn Deense vrouw *Connie* schreef ons een week na de dood van *Bill* het volgende:

“Dear Hubert and Martha”: You both meant a lot to Bill, and it is a terrible shock for all of us to not have him here anymore! Bill wished to be cremated, and his ashes were actually buried yesterday, May 1, at West Tennessee Veterans Cemetery, a beautiful and peaceful place, on a nice, sunny day. He is buried close to the top of a hill. I think he will like that location, so he can have a view of the whole place! Thank you for thinking of seeing my parents in Denmark - they are actually here now, along with my sister. I am not making any major plans right now, taking one day at a time. There are so many things that need to be taken care of here....

Connie

Zijn belangrijkste werken zijn: De trilogie: *The Sun Years*, *The Tupelo Years*, *The Humes Years*, *Elvis, A 30-year Chronicle*, *Elvis Memories*, *Between the Pages*, *Soldier Boy Elvis*, *Candle In The Wind*.

Bill Burk aan zijn nederig huisje langs Prescott Road met negen van zijn gepubliceerde boeken.

Op 13 augustus 2007 kon hij ons nog verrassen met de officiële sleutels van de stad Memphis, geschonken door de twee plaatselijke burgemeesters (Memphis en Shelby County).

Overleden

Eddy Arnold, de wellicht meest bekende countryzanger uit de fifties overleed op 89-jarige leeftijd. Voor Colonel Parker zich geheel ging wijden aan Elvis Presley was hij van

1942 tot 1951 ook manager van Arnold, wiens baritonstem vele harten deed smelten. Songs als “I Really Don’t Want To Know”, “Make The World Go Away”, “It’s A Sin”, “How’s The World Treating You”, “You Don’t Know Me”, “Just Call Me Lonesome” en “I’ll Hold You In My Heart” werden ook door Elvis opgenomen. Tijdens een concert zong Elvis een stukje van “Cattle Call”, een hit van Eddy uit 1955. Doorheen de jaren verzamelde Eddy Arnold meer dan zeventig hitsongs in de Billboard top 100 en in 1948 alléén had hij negen top-tien songs en vier op nummer één.

Het is geen geheim dat Eddy Arnold ooit wel de moed heeft gehad om Parker te ontslaan omdat deze laatste te dikwijls “ten huize” van zijn zanger vertoefde en ook nog zijn koelkast plunderde. Dat werd Eddy te veel van het goede en ze gingen in “vrede” uiteen. Je kan via je computer een stukje “Arnold” beluisteren via volgende link:

<http://www.youtube.com/watch?v=dreLpKcV9c0&feature=related>

Hugh Jarrett, de vroegere bass-zanger van The Jordanaires overleed op 31 mei 2008 als gevolg van een auto-ongeval dat zich voordeed op 25 maart. Sinds deze datum verbleef Hugh in het hospitaal waarbij zijn toestand dag na dag verslechterde. Jarrett werd in Nashville geboren en werd lid van The Jords in de beginjaren vijftig. Zij toerden met verschillende zangers en verschenen ook aan de zijde van Eddy Arnold in zijn wekelijkse TV-show. Tijdens een concert van Eddy Arnold in het Ellis auditorium te Memphis ontmoette Elvis een ander lid van The Jordanaires: Hoyt Hawkins. “Als ik eens zo beroemd word als Eddy Arnold zal ik ook voor The Jordanaires kiezen als back-up”, zo waren zijn woorden. Zo geschiedde, en zij traden een eerste keer aan de zijde van Elvis op 15 en 16 maart 1956. The Jordanaires traden ook op met Elvis in de meeste TV-shows en de films Loving You, King Creole en op de soundtrack van Jailhouse Rock. Hugh’s bass-stem is te horen op meer dan 50 songs, waaronder Don’t Be Cruel. Hij verliet de groep in 1958.

Foto: *Elvis, Gordon Stoker, Neal Matthews, Hugh Jarrett en Hoyt Hawkins aan de piano.*

Bo Diddley overleed op 2 juni aan een hartaderbreuk. Hij werd 79 jaar. Hij wordt al eens de vader van de R&R genoemd. Elvis ging naar een van zijn concerten in het Apollo theater te New York (in 1956) en van dan af verklaarde Diddley aan iedereen die het horen wilde dat Elvis zijn heupwiegende stijl had gekopieerd. Hij vond dat op zichzelf niet erg, want “ik leef nog”, zo verklaarde hij aan de pers. Bo bleef optreden tot mei 2007. De “beat” die Bo Diddley in zijn muziek legde is door vele anderen gecopieerd: ook “His Latest Flame” van Elvis wordt daarbij genoemd.

▶ “Aria Casino” te Las Vegas is een nieuw project in “Sin City” dat zal openen in de loop van het jaar 2009. Het nieuwe complex krijgt twee torens die voor het grootste gedeelte uit glas bestaan en toelaten dat natuurlijk licht in het complex binnenvalt. Dit is een beetje nieuw voor Las Vegas waar buitenlicht altijd al angstvallig verborgen bleef voor de casinoganger. Het geheel wordt opgetrokken tussen het Bellagio en Monte Carlo hotel langs de bekende Las Vegas Strip.

Voor het eerst worden in het complex drie hotels gebouwd waar niet kan gekookt worden. Het “Cirque du Soleil” is een partnership aangegaan met CKX, Inc. (de eigenaar van Graceland) en de nieuwe “Cirque du Soleil-show”, gans in het teken van de muziek van Elvis presley zal daar voor het eerst een opvoering krijgen.

▶ In het Planet Hollywood hotel te Las Vegas vond op 21 juni een nieuwe veiling plaats waar heel wat filmattributen van Marilyn Monroe onder de hamer gingen. Van Elvis werd ondermeer het kostuum geveild worden dat hij droeg

in de film “Viva Las Vegas”, tijdens de opname van de dezelfde song. Resultaten kan je nalezen via www.auctionnetwork.com/hollywood

▶ Lisa Marie, duidelijk hoogzwanger, werd begin juli gespot in en restaurant te New York. Het lijkt erop dat ze niet erg opgezet is met de horde fotografen die haar overal volgen.

▶ Het Duitse mediaconcern Bertelsmann met meer dan 100.000 werknemers heeft te kennen gegeven haar platenmaatschappij te willen verkopen wegens tegenvallende resultaten. BMG (Bertelsmann Music Gesellschaft) heeft ondermeer sinds 1985 ook RCA Records onder haar dak. Voorheen opereerde deze Amerikaanse firma zelfstandig in Europa en tot 1980

werd RCA verdeeld door Inelco (Independant Electronic Company). Het is dus best mogelijk dat de maatschappij Sony/BMG die in 2004 een joint-venture tussen beide maatschappijen werd, zeer in het kort gewoon SONY wordt. Dat gaat zo in het platenwereldje, de modale Elvisfan heeft hier echter geen oren naar, als de releases maar goed zijn!

▶ De conclusie over de nieuwe country-CD van Emmylou Harris is duidelijk: “All I Intended to Be” is de zoveelste hartverscheurende plaat van een icoon dat met de jaren alsmatbeter wordt. (Nonsuch/Warner). Ook de reguliere pianist van Elvis, Glen D. Hardin, speelt op deze plaat mee, die viersterren kreeg van Bart Steenhaut (DM).

▶ Buddy Harman, de drummer die voornamelijk met Elvis in de studio te Nashville werkte werd begin juni opgenomen in het ziekenhuis. Meer nieuws hierover is ons niet bekend. Buddy speelde drums op verschillende soundtracks en songs als Such A Night, Are You Lo-

nesome Tonight, It's Now Or Never, Surrender, Crying In The Chapel, Good Luck Charm, She's Not You, Devil In Disguise, Memphis, Tennessee, It Hurts Me, I'll Remember You. Op de foto, die genomen werd in de Studio B te Nashville staat hij rechts, naast Bob Moore en Grady Martin. Foto: Elvis Unlimited.

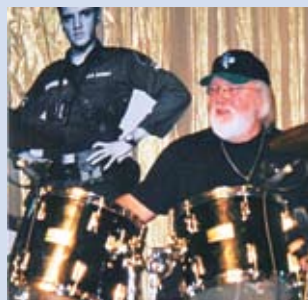
► Een Zweeds gezinnetje uit de buurt van Stockholm wilde hun nieuwe pasgeborene “Elvis” noemen, maar dat mag niet van de autoriteiten. De uitspraak was dat Elvis geen goede naam zou zijn voor een meisje. De ouders zijn geen specifieke Elvisfans en bezitten ook geen langspeelplaten of CD's van de King maar vonden het wel een erg mooie naam. Het naamgeven aan baby's ligt in Zweden een beetje anders dan in onze landen. Hier is het de gewoonte dat er een naam wordt gegeven binnen enkele uren na de geboorte en zeker bij de aangifte bij het gemeentebestuur. In Zweden krijg je bij de aangifte van het kindje een nummer toegewezen en wordt er verondersteld dat je binnen een periode van enkele maanden ook een naam vindt die door beide ouders goed werd doordacht. Dat heeft het Zweeds koppeltje dus na vijf maanden gedaan, maar de naam “Elvis” werd afgewezen door

de autoriteiten. De ouders gaan in beroep omdat ze ervan uitgaan dat “Elvis” een neutrale naam is. De Belgische wetgeving ligt vermoedelijk een beetje anders. Hier wordt al veel aanvaard: namen zoals “Dakota”, “Tennessee” “Shelby” werden zondermeer aan genomen.

► Het gebeurt wel vaker in de States: op 8 mei teisterde op 8 mei het stadje Tupelo. Het plaatselijke shoppingcenter liep heel wat schade op en de stroom viel een tijdje uit. Bomen vielen en de chaos was enorm. Er vielen gelukkig geen slachtoffers. Ook andere delen van Mississippi en Noord-Alabama hadden te lijden van deze storm. Aan het geboortehuisje van Elvis werd gelukkig geen schade opgemeten.

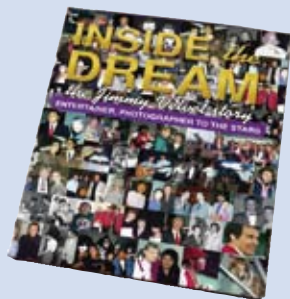
► Op 2 mei plaatste de Daily Mail een openlijk excuus aan het adres van Lisa-Marie. Dit was natuurlijk in verband met het verhaal dat er in deze krant op 4 maart 2008 te lezen was, over zowel Lisa, als haar vader. Dit verhaal werd nog eens extra benadrukt met enkele zeer onflateuze foto's. Citaat uit de Daily Mail van 2 mei j.l.: “On March 4, we published a photograph of Lisa Marie Presley while she was dining with friends. We suggested she might have an unhealthy appetite similar to her late father. We now accept that the suggestion is untrue and apologize to Ms Presley for any distress caused.”

► Ronnie Tutt, de bekende drummer van de TCB-band heeft wel een erg drukke agenda af te werken nu Neil Diamond terug op wereldtournee is. Kijk maar even mee: van 24/5 tot 27/6 reisde hij half Europa rond. Dan keert hij terug naar de States waar een rondreis begint die start op 19/7 tot 30 oktober. Alle andere optredens in gezelschap van zijn “TCB” vrienden heeft hij bijgevolg moeten annuleren.

► Het fotoboek dat onlangs verscheen van Jimmy Velvet met als titel “Inside Dream” hebben we niet te koop. De 1.000 foto's die erin staan zijn van allerhande slag van bekenden en onbekenden waar Jimmy mee op de foto wilde. Jimmy had enkele kleine hitjes toen hij in de fifties zijn zangtalent demonstreerde en was vijftien toen hij Elvis voor het eerst ontmoette. Vervolgens doolde hij lange tijd rond in los Angeles en ontmoette zo tal van acteurs. Omdat hij een goede neus had voor zaken kocht hij de inboedel van Elvis' huis in Beverly Hills. Daarop ging hij, fel tegen de zin van Graceland, op museumtoer en opende een “Jimmy Velvet museum” te Nashville en

Florida. In 1995 verkocht hij te Las Vegas een aantal van zijn bezittingen en werd miljonair. Wie het boek toch wil hebben kan terecht op de volgende website: info@insidethedream.net Het kost \$ 45 (28,50 €) + verzending.

► Tijdens ons kort verblijf in Zweden (eind april) hadden we gelukkig geen computer bij ons en bleven we ook gespaard van dagelijkse e-mails. Toch bleef Elvis dicht in de buurt. In Orebro ontdekten we dat de Spankox remix hoog in de hitparade stond, er was ook een Elvis-pizzeria en een Elvis comic-book, alhoewel deze laatste alléén de naam “Elvis” droeg maar verder niets met de King te maken had. Of Elvis pizza at in Zweden is ook niet gekend, maar waar je ook bent: “hij is er vertegenwoordigd”.

► Theater-producer Bill Kenwright verklaarde onlangs in de Engelse Daily Mail-krant dat Elvis

tijdens zijn legerdienst in 1958 één dag te Londen zou hebben doorgebracht in het gezelschap van de toenmalige Britse rocker Tommy Steele. Elvis zou Tommy opgebeld hebben en samen zouden ze in een auto Londen hebben bezocht. Tommy Steele (nu 72) zou dit gerucht bevestigd hebben. Waarom er met dit nieuws nu pas na 50 jaar wordt uitgepakt is maar de vraag. Elvis helemaal alleen naar Londen gereisd, zonder zijn trouwe legervrienden? Op welke manier? Vliegtuig, boot? En niemand die hem zou gezien of herkend hebben die dag? Het verhaal klinkt erg onwaarschijnlijk.

► Ed Bonja, algemeen erkend als de officiële fotograaf van Elvis tijdens de 70's (zowat de enige fotograaf gedoopt door Colonel Parker) stootte bij het doorbladeren van zijn persoonlijk archief op een 70-tal tot op heden onuitgegeven concertfoto's van The King. Zo zie je maar dat er ons in de toekomst misschien nog wel meer (aangename) verrassingen te wachten staan. Het is echter nog niet duidelijk wat Ed van plan is met die foto's te doen. Misschien (en hopelijk) komen ze in een nieuw uit te geven boek. Tijdens ons bezoekje aan Bad Nauheim, begin maart, ontmoetten we Bonja die ons op het hart drukte dat zijn boek in November 2008 zou verschijnen. Onlangs kreeg hij echter een mooie aanbieding om tijdens deze periode naar Zuid-Amerika te reizen, dus of het boek dan ook omstreeks die datum verschijnt is

onzeker... even onzeker als de levenswijze van Bonja zelf.

► Het is niet echt “ons ding”, maar Hamilton Collection en Graceland vinden het wellicht een prima idee: Mickey Mouse als “Elvis”. Eerder waren de eendjes in het Peabody Hotel te Memphis als Elvis te koop, nu ook nog Mickey in een “magical jumpsuit”. Het beeldje staat in de States te koop aan ongeveer 20 dollar.

► Priscilla werd weggestemd uit de televisie show “Dancing wit the Stars”. Als oudste deelnemster heeft ze het zeker ver geschopt, maar de Rumba werd haar fataal. De jury vond haar net iets te voorzichtig en niet spontaan. Priscilla verwoordde zelf: “ik geef jullie mijn complimenten, jullie hebben fantastisch werk verricht, het was een hele ervaring dit te mogen doen en ik heb veel van mezelf geleerd, het heeft mijn leven veranderd”.

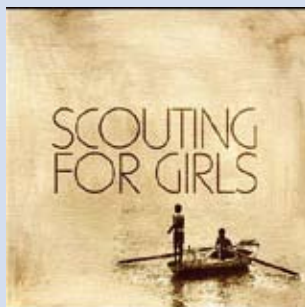
► Het lijkt paradoxaal, maar tijdens de opening van Expo '58 te Brussel werden de getoonde langspeelplaten van Elvis verwijderd uit het Amerikaanse paviljoen. Het is niet zo dat Elvis' naam in die periode verderf onder de mensen bracht, maar de getoonde platenhoezen werden uit Amerika ingevoerd en vertoonden allen het "hondje en de parlofoon" in de bovenhoek. In die periode hoorde het logo toe aan "RCA Victor", maar in Europa aan HMV (His Master's Voice"). Deze platenmaatschappij verzocht dan ook dat alle hoezen die dit handelsmerk droegen zouden verwijderd worden, wat geschiedde. Niet alléén Elvis ging voor de bijl, ook Harry Belafonte, Della Reese, Hank Snow en enkele klassieke opnames. Harry Belafonte was op uitnodiging van RCA (toen nog Inelco in België) te Brussel aanwezig en verstond van al die heibel niets.

(foto)

► Voor het eerst in 31 jaar plant EPE (Graceland) zelf een show met een Elvisimitator tijdens Elvisweek 2008 te Memphis. Elvis krijg je te zien via een videoscherm, optredens zijn gepland door Shawn Klush, The Dempseys en het Memphis Symphony Orchestra. Shawn Klush was de winnaar van het imitatorfestival 2007.

► "Scouting For Girls" is als hendaagse popgroep een Britse sensatie. BMG brengt deze week hun full-CD uit waarop ook het nummer "Elvis ain't dead" staat, wat een hitsingle werd voor deze groep.

► Via het bootlegcircuit verschenen: een 2-CD set die de volledige show bevat van het allerlaatste concert dat Elvis gaf in Indianapolis op 26 juni 1977. Daarop staat ook de pre-show, of het eerste gedeelte van het concert. De titel luidt: THE FINAL FAREWELL". De makers hebben vermoedelijk de CD "Adios" opgepoetst en in een nieuw kleedje gestoken, samen met een boekje van 20 bladzijden. Dit druipt geheel in tegen de vele speculaties die de laatste maanden te lezen waren via verschillende internetbronnen al zou BMG een soundboard hebben teruggevonden van deze show. De geruchten hierover werden nu door Ernst Jorgensen de kop ingedrukt. Alles wat bij FTD in de kasten ligt zijn kopijtjes van de "Adios" CD. Wellicht zullen we dus NOOIT deze show kunnen beluisteren in een aanvaardbare kwaliteit.

► Terugggevonden foto's die door fotograaf George Kalinsky 36 jaar geleden werden genomen te New York zijn nu tentoongesteld te Graceland. Méér dan 100 foto's zagen nu pas het daglicht, waaronder velen die nooit eerder werden gepubliceerd. Om dit heuglijke feit in het daglicht te stellen was een 10 meter grote foto van Elvis met cape een tijdje te zien op Times Square te New York.

► Een van Elvis favoriete jumpsuits die wellicht de "eye-catcher" zal zijn van een nieuwe veiling die deze zomer zal plaatsvinden in de U.S. is de Peacock suit. Deze werd door Elvis gedragen in 1974. Ook een kostuum dat Elvis in Clambake droeg wordt er verkocht. Eens te meer moeten we hierbij de wenkbrauwen fronsen: zijn het kopiëren, slaat Graceland munt uit zijn collectie of zijn er destijds "vrienden" met enkele Elvispakken onder de arm Graceland buitengesnel? Meer info op:

INFO@GOTTAHAVEIT.COM

► Elvis Aaron Presley had 149 songs in de pop 100 van Billboard. 114 hiervan stonden in de top 40, 40 in de top 10 en 18 brachten het tot nummer één. De nummer één singles bleven 80 weken op de eerste plaats. 90 langspeelplaten bereikten de eerste plaats. Deze cijfers omvatten alleen de "pop" hitlijsten en alléén wat Amerika betreft. Elvis was ook een leidinggevende zanger in country, R&B en gospel. Elvis verkocht wereldwijd méér dan een biljoen platen

(1.000 miljoen), meer dan gelijk wie in de muziekindustrie tot op heden. Alleen al in de U.S. bereikten 150 langspeelplaten en singles de gouden, platinum of multi-platinum status (RIAA). In andere landen wordt momenteel gewerkt aan een lijst van verkoopschijfers, maar er wordt verondersteld dat ongeveer 40% van de totale verkoop in landen buiten de U.S. werd gerealiseerd.

▶ Op 4 april was het precies veertig jaar geleden dat Martin Luther King te Memphis werd vermoord. “I Had A Dream” is de beroemde uitspraak van King en sindsdien bleef Memphis een schandvlek in de geschiedenis. Een groot deel van het traject dat de beroemde leider met de wagen aflegde voor zijn onfortuinlijke dood werd met de grond gelijk gemaakt. Ook Elvis herinnerde zich deze dag als een nachtmerrie. Met de moord nog vers in het geheugen zou hij enkele maanden later de song “If I Can Dream” opnemen voor de NBC Special. Jacqueline Smith zit al sedert januari 1988 (twee maanden na de sluiting van het motel) aan de overzijde van de straat waarbij ze haar protest uit tegen de opening van het Civil Rights museum. In haar protest

uit ze woede omdat het museum jaarlijks met miljoenen dollar verlies te kampen heeft, geld dat beter aan de armen zou besteed worden. Jaarlijks stopt onze Elvisgroep te Memphis dan ook bij haar tafeltje in het snikhete Memphis.

▶ The Imperials zongen op de memorial service van Todd Morgan, de EPE medewerker die enkele maanden geleden op 45-jarige leeftijd overleed. Priscilla stuurde een boodschap via een videoscherm.

▶ Bad Nauheim trip: In augustus 2008 zal het te Bad Nauheim ook weer echt gezellig worden. U kan dan zeer zeker enkele concerten meemaken, er zijn dan ook talrijke Elvisboetieks en alles staat weer in het teken van Elvis. Wij hebben voor U het prachtige “Dolce Hotel” gereserveerd, pal in het centrum en tevens de plaats waar alle evenementen plaats vinden. Op onze website www.ueps.be kan u ook deze informatie vinden onder de noemer “reizen”.

▶ Tijdens een kort verblijf te Bad Nauheim (begin maart) konden we de gesloten poort van de Ray Barracks zien, maar ook het Hotel Grunewald sloot definitief zijn deuren. Er wordt nu naar een koper gezocht die het hotel in zijn oorspronkelijke stijl wenst te bewaren. Het zou zonde zijn het mooie gebouw te zien teloorgaan. Voor Elvisfans was er steeds de gelegenheid te overnachten zoals Elvis dat deed van 27 oktober 1958 tot 28 januari 1959.

▶ Een handtekening van Elvis staat nog steeds aan de top van de meeste verlanglijstjes. Een “echte” natuurlijk, want volgens kenners zou 99% vals zijn, of van de hand van een van Elvis vrienden of medewerkers. “Autograph Magazine” publiceerde onlangs een lijstje van de top 10 der meest gezochte handtekeningen in de muziekwereld. De prijs kan oplopen tot \$ 25.000, maar het moet dan wel 100% authentiek zijn. Via het internet en in toeristische steden vind je méér valse dan echte handtekeningen, en niet alléén van Elvis.

De top 10: 1. Elvis Presley 2. Paul McCartney 3. Aerosmith 4. Eric Clapton 5. AC/DC 6. Bob Dylan 7. Jimmy Page 8. Elton John 9. Eddie Van Halen 10. B.B. King.

▶ Priscilla Presley geeft toe dat zij injecties kreeg met illegale cosmetische siliconen. In 2003 was zij patiënte bij de plastische chirurg Dr Serrano. Daniel Serrano is aangehouden voor het uitvoeren van illegale praktijken en de verboden invoer uit Argentinië van “industrial low-grade silicones”. Door injecties werd de verboden drug geïnjecteerd in het aangezicht van vele vrouwen in de U.S. Serrano ging er van uit dat dit wondermiddelje veel effectiever werkte dan Botox, maar vergat de nefaste bijwerkingen zoals putjes in het aangezicht en mogelijke verlamming-verschijnselen. Gelukkig voor Priscilla bleef ze gespaard van deze narigheid. Het was ons al enkele jaren duidelijk dat zij niet de normale ouderdom uitstraalde

van een 62-jarige vrouw. Zo zie je maar welke risico's je loopt als je er terug jong wil uitzien...

► In een interview met de verantwoordelijken van de Australische fanclub verklaarde George Klein onuitgebracht materiaal te bezitten van Elvis. Zo zou hij een persconferentie op tape hebben die hijzelf opnam toen hij als DJ werkte bij een radiostation te Memphis en een aantal ruwe versies uit de "American Sound" Studio's van 1969.

► Muziek, Mens, Mythe: Marc Hendrickx, de auteur van het boek "Elvis, Muziek -Mens - Mythe), plant nog twee voorstellingen van zijn boek: 2 juli, 20u – Mechelen – LAMOT gebouw – in het kader van "Expo '58".
2 oktober, 20u. – Stekene – OC De Statie in de Stadionstraat.
Wie hier in de buurt woont is hartelijk welkom!

► Legacy Hall of Fame Inc, een lokale vzw uit Tupelo tracht geld in te zamelen om de tourbus die Elvis aan JD Sumner kado deed te restaureren. Daarna zou die worden tentoongesteld aan het geboortehuisje. Donaties kunnen worden gestuurd aan het volgende adres:

Legacy Hall of Fame, Inc., P.O. Box 376 Tupelo, MS 38802. Voor meer informatie kan je terecht bij: Bill & Linda Kinard (662) 620- 9966. uiteraard is dit niet de bus waar Elvis mee rondtoerde in de sixties.

Hall of Fame te Nashville.
Nu wordt ze ten gelde gemaakt.

► Er komt tegenwoordig geen einde aan de veilingen die een of ander hebbeding, gouden plaat of kleding van Elvis te koop aanbieden. Ook de met bladgoud belegde piano die Elvis ooit als geschenk kreeg van Priscilla moet hieraan geloven. De piano stond al geruime tijd te pronken in het Country

► Op de "Celebrity veiling" van 31 mei werd ondermeer een gouden plaat van de "Love Me Tender" single verkocht aan 4.250 USD. Deze plaat was een geschenk van Elvis aan zijn moeder. Op het bijhorende labeltje stond dan ook "To Mom". Een programma voor een concert van Hank Snow met

► Jochen Kieper uit Neerharen heeft eindelijk zijn Elvis tattooage klaar. Of er veel pijn en smarten aan te pas is gekomen is ons niet bekend, maar het resultaat mag er zeer zeker zijn. Voor de foto ging Jochen voor ons uit de kleren.

handtekening van Elvis ging weg voor 2.400 USD, een Elvishoedje uit de sixties werd afgehamerd op 2.500 USD, een medicijnflesje veranderde eveneens van eigenaar voor 2.500 USD en een prachtig hemd met indianenmotief voor het tienvoudige.

► De nieuwe film van Indiana Jones (Kingdom of The Crystal Skull) start alvast steengoed met een versie van Elvis' "Hound Dog". Alleen hiervoor zou je naar de film moeten gaan.

► Op 10 augustus wordt te Memphis een lunch geserveerd in het restaurant "Marlowe's" als eerbetoon aan Bill Burk. Bill huurde steevast deze plek af voor zijn jaarlijkse bijeenkomst en inviteerde een flink aantal bekende uit de Elviswereld in dit leuke restaurant langs Elvis Presley Boulevard. Marlowe's was een van de favoriete plekjes van Bill waar een lekkere hamburger nooit ver weg was. Tickets kosten op 10/8 15 dollar voor lunch en een drankje. Een gedeelte van de opbrengst gaat naar het St. Jude kinderziekenhuis te Memphis.

► De bezitters van een computer en het internet (wie niet?) moeten beslist dagelijks een kijkje gaan nemen op onze website www.ueps.be en daaropvolgend "nieuws" aanklikken. Sedert de hernieuwde heropstart, amper een jaartje geleden plaatsten we 650 berichten op deze site. De meeste nieuwsjes vielen onder de noemer "algemeen, boeken, CD, DVD en American Dream". Zeker te volgen dus!

Larry Geller en Hubert in 1998

Larry Geller in België

Elvis' haarkapper komt na 10 jaar terug naar België

Hou daarom volgende dagen vrij:

Dinsdag 18 november - Knokke

Donderdag 20 november – Antwerpen

Vrijdag 21 november – Nijvel

Meer informatie over dit bezoek kan U binnen enkele weken lezen op onze website, in de volgende editie van "News&New" en in Quarterly 88 van september.

Te koop

Danielle Decaux uit Parijs verkoopt 25 edities van de "Atlas" magazines zoals deze in 1997 in Frankrijk verschenen. Al deze werkjes samen omvatten het boek "Elvis Presley, Musique et Vie d'un Mythe" en ze verschenen in 1997. Elke magazine is vergezeld van een CD.

De vraagprijs is 400 €.

Het e-mailadres: danielle.tlc@neuf.fr

JAILHOUSE ROCK

JAILHOUSE ROCK

(Jerry Leiber; Mike Stoller)

The warden threw a party in the county jail
The prison band was there and they began to wail
The band was jumpin' and the joint began to swing
You should've heard those knocked out jailbirds sing
(Chorus) Let's rock, everybody, let's rock
Everybody in the whole cell block
Was dancin' to the Jailhouse Rock
Spider Murphy played the tenor saxophone
Little Joe was blowin' on the slide-trombone
The drummer boy from Illinois went crash, boom, bang
The whole rhythm section was the Purple Gang
(Chorus)

Number forty-seven said to number three,
You're the cutest jailbird I ever did see,
I sure would be delighted with your company,
Come on and do the Jailhouse Rock with me!
(Chorus)

Sad Sack was sittin' on a block of stone
Way over in the corner weepin' all alone
The warden said, Hey, buddy, don't you be no square,
If you can't find a partner use a wooden chair!
(Chorus)

Shifty Henry said to Bugs, For Heaven's sake
No one's lookin', now's our chance to make a break.
Bugsy turned to Shifty and he said, Nix nix.
I wanna stick around a while and get my kicks!

“Jailhouse Rock” werd opgenomen op 30 april 1957 in de Radio Recorders studio als deel van de soundtrack van de film “Jailhouse Rock.” Het nummer was een van de laatste om aangeboden te worden, maar werd meteen aanvaard door MGM. Dank zij hun bijdrage in “Loving You,” werden Leiber en Stoller gevraagd om aanwezig te zijn tijdens de opnamesessie waarin niet minder dan vier van hun nummers vertegenwoordigd waren, “Jailhouse Rock,” “Treat Me Nice,” “I Want To Be Free” en “Baby I Don’t Care.” Hun mening over Elvis was niet hoog en heel verheugd met de idee waren ze niet. Doch, na Elvis ontmoet te hebben en na het zien van zijn aangeboren talent en inzet, zijn de twee schrijvers snel van mening veranderd. Vervolgens hebben ze nauw met Elvis gewerkt om een prachtige sessie af te werken.

De hoogtepunt van de sessie was, zonder twijfel, “Jailhouse Rock.” Het liedje is niet alleen een echte brok rock ‘n’ roll, het is ook een verhaal met een tekst vol dubbelzinnigheid en een vrij duidelijk aanwijzing naar homoseksuele praktijken in de gevangenis. Eigenlijk een wonder dat het ooit gedraaid werd door de preutse Amerikaanse radiozenders van de jaren vijftig.

“Jailhouse Rock” verscheen in september 1957 in de Verenigde Staten op single, met “Treat Me Nice” als B-kant. Binnen de kortste tijd werden er maar liefst twee miljoen exemplaren van verkocht. Een gelijkaardig succes wachtte ook het nummer in de rest van de wereld. Op 10 januari 2005 werden op één week tijd van deze single méér dan 21.000 stuks verkocht. De re-release op CD-single was dan ook een enorm succes.

De tekst van “Jailhouse Rock” is niet zo ingewikkeld, maar het wordt wel snel en soms vrij onduidelijk gezongen. Het bevat ook een aantal bijnamen die misschien niet zo evident zijn. Hopelijk brengt deze vertaling wat duidelijkheid in de zaak.

In de provinciegevangenis gaf de directeur een fuif
Het gevangenisorkest was er en ze begonnen luid te spelen
Het orkest speelde goed en de plaats begon te swingen.
Je had die gekke gevangenen moeten horen zingen!

(Refrein) Laat ons rocken, iedereen laat ons rocken
Iedereen in de cellen danste de Jailhouse Rock

Murphy De Spin speelde tenor-sax
Kleine Joe blies op de schuiftrambone
De drummer uit Illinois deed van bim, bam, boem
De Purperen Bende vormde de ritmeafdeling

Nummer 47 zei aan nummer 3:
“Jij bent de schoonste gevangene die ik ooit zag,
Ik zou heel blij zijn met jouw gezelschap,
Toe, dans de Jailhouse Rock met mij”

De Trieste zat op een stuk steen
Te wenen in een hoekje
De directeur zei, “Zeg, jongen, doe niet zo ouderwets,
Als je geen maat kan vinden, gebruik een houten stoel!”

Sluwe Hendrik zei aan “Bugs”, “Hemeltje!
Niemand kijkt, laat ons nu maar uitbreken.”
Bugsy keerde zich om naar de Sluwe en sprak: “Niets ervan,
Ik wil een tijdje hier blijven en plezier hebben!”

Graag hoorde ik van de leden, met welke nummers ze eventueel problemen hebben wat de inhoud en tekst betreft. Ik zal dan mijn best doen om een en ander verstaanbaar te maken. E-mailen kan naar david.neale@telenet.be of gewoon een briefje sturen naar de club.

David Neale

40 jaar terug in de tijd

In juni was het veertig jaar geleden dat Elvis de “Comeback Special” opnam in de Burbank studio’s te Los Angeles. Op 17 mei 1968 ontmoette Elvis voor het eerst de jonge beloftevolle “director” Steve Binder in diens burelen aan Sunset Boulevard. Eens het idee op papier stond ging Elvis ook dagelijks zijn show instuderen bij Steve. Colonel Parker haalt zijn linke trukendoos boven water en overhaalt NBC dat alle opnames zonder compensatie zouden overgedragen worden aan RCA Records. Daarmee blijft Steve Binder en zijn crew al in de kou staan vanaf het begin. Bovendien wilde Elvis Billy Strange als “Musical Director” achter hem hebben. Billy was een oude bekende van Elvis sinds 1963 en hij componeerde nummers zoals “Memories, Nothingville, Charro, Clean Up Your Own Backyard en A Little less Conversation”. In juni 1968 was Billy echter drukdoende met

opnames van Nancy Sinatra en stelde zijn medewerking met Elvis alsmaar uit. Steve was genoodzaakt een punt te zetten achter deze afspraken, weer tegen de zin van Tom Parker. Gelukkig was er nog de verantwoordelijke van NBC Bob Finkel die een perfecte wig wist te plaatsen tussen Steve, Elvis en de Colonel. Daardoor konden een aantal ideeën van Parker opzij worden geschoven, zoals het uitnodigen van gastzangers tijdens de show, het maken van een kerstshow, en het afsluiten met een kerstsong. Elvis kwam zeer goed overeen met Steve. Ze maakten samen een show die compleet naar “hun” hand werd gezet. Dat heeft Steve Binder helaas moeten bekopen. Na de afwerking kreeg hij geen toegang meer tot Elvis, en werden eerdere beloften van de baan geveegd. Het zou tot 2008 duren wanneer EPE (Graceland) terug contact zoekt met Steve

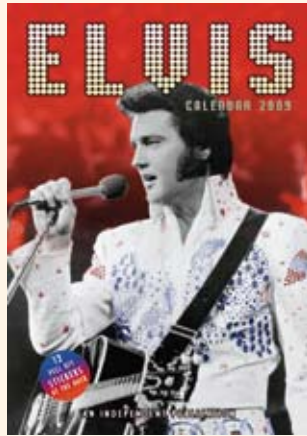
naar aanleiding van de veertigste verjaardag van de opnames. De Comeback Show werd echter een verdeeld succes. In 1968 was het publiek helemaal nog niet gewoon aan een show waarin “improvisaties” werden opgevoerd. Daardoor voelde voor vele mensen het geheel iets te rommelig aan. Ook de soundtrack had weinig succes op het ogenblik van de release omdat de plaat geheel in mono werd uitgebracht op een moment dat stereo het enige “goede” handelsmerk op dat ogenblik was. De LP kreeg in België een “mid-price” mee van 199 frank waar dat helemaal niet de gewoonte was voor nieuwe Elvis producten. Die werden steevast verkocht aan 335 Frank. Pas veertig jaar later zou Steve dan toch “erkenning” krijgen voor zijn titanenwerk en gaat de show nu de geschiedenis is als het eerste “unplugged” concert dat ooit op TV kwam. Het woord “unplugged” was trouwens niet eens uitgevonden in 1968!

2008 biedt de Elvisfan dan ook een allegaartje aan nieuwigheden. Vooreerst komt bij Sony/BMG de 4-CD box aan een superprijs op de markt, JAT komt met een vinylsingeltje en fotoboek op de proppen en onze UEPS brengt een uur durend interview met Steve Binder in CD-vorm uit. Ook onze collega’s uit Nederland (It’s Elvis Time) brengen een CD uit van hun gesprek met Steve.

Imagicom

Dream International

Danilo

Kalenders 2009

Het is een jaarlijkse traditie, de kalenders voor 2009 komen er aan! Zoals ook tijdens de voorbije jaren bieden we U drie verschillende modellen aan, telkens 30x40cm. Dream International en Imagicom bieden hun producten aan met kleine stickertjes van de foto's op de achterzijde.

Prijs: 8 € per stuk (22 € voor de drie kalenders in één klap).

Verzending: 4,95 € (deze portkosten blijven dezelfde indien U één of meerdere stuks bestelt).

Nicola Congiu

Nicola Congiu blijft de Amerikaanse muziekliefhebbers verbazen. In die mate zelfs dat Nicola, zijn vrouwtje Manuela en zijn éénjarige zoon naar Oxnard (Los Angeles) verhuisden. Zij wonen nu in hetzelfde complex waar zijn manager Steve Binder een woning heeft. Steve Binder ontdekte Nicola voor het eerst tijdens ons concert in Knokke (2006), maar helaas is hij dat al vergeten. In een stukje website staat letterlijk te lezen dat Steve "Nicola" ontdekte tijdens een concert in Italië... vreemd toch! De tekst gaat als volgt:

"Binder stumbled upon Congiu in 2006. On holiday in Italy with his wife, Binder noticed a pumped-up crowd gathered for one of Congiu's shows and gave up on his inclination to avoid concerts while vacationing. "I decided we would peek in and listen," Binder recalled. "Then I heard his voice. I said, Wait a minute." We went back the second night to see if

it was real because we saw over 1,000 people, especially the women, acting like it was Elvis Presley or Frank Sinatra time." When he and Congiu first met at the concert in Italy, Binder said, Congiu asked for his autograph. Binder is well-known in the Elvis community for engineering the legendary singer's comeback, and Congiu is a worshipping Elvis disciple".

Hoe dan ook, wij wensen Nicola een uiterst fijne carrière en hopelijk vergeet hij ons niet als hij terug naar België komt als "vedette". Nicola Congiu werkt op dit ogenblik een tournee af (3 juni -3 juli) doorheen de U.S.A. met de groep Chicago en the Doobie Brothers.

VIVA LAS VEGAS

Doorheen Elvis' rijk gevulde carrière is Las Vegas steeds een centrale plaats blijven innemen. Hij kende er zijn eerste en laatste tegenslag in het "New Frontier" hotel, schitterde er in de film "Viva Las Vegas", huwde er met Priscilla, maakte er zijn comeback en kende er ongekeerde hoogtepunten.

Presley was het grootste fenomeen dat Vegas ooit gekend heeft. Op zijn eentje zorgde Elvis, telkens hij op het affiche van het Hilton stond, voor een onwaarschijnlijke volksverhuizing van mensen vanuit alle hoeken van de wereld en zijn concerten braken telkens weer alle bestaande "records". Dit zijn slechts enkele redenen om Elvis Presley tot de enige echte "King of Vegas" te kronen.

Van 23 april tot negen mei 1956 boekt Colonel Parker Elvis als extra attractie naast gevestigde waarden als Freddy Martin en Shecky Greene, in het "New Frontier" hotel langs de strip te Vegas. De hele onderneming wordt echter een afknapper van jewelste. Het Ve-

gaspubliek is van een heel ander kaliber dan de wild schreeuwende meisjes die "The King" gewoon is. De reacties van het wat oudere publiek staan rechtlijnig tegenover de helse taferelen die zich afspelen tijdens de reguliere Elvis' optredens. Bestormingen van het podium zijn hier helemaal uit den boze, veel meer dan een mager beleefdheidsapplausje kan er niet af. Elvis' perskritieken zijn helaas ook navenant. Nu, zingen terwijl de mensen gokken is ook geen sinecure en lijdt niet tot waardering.

Variety, een voornaam muziekblad, maakt onze jonge rockgod met de grond gelijk terwijl er voor Martin en Greene niks dan goede woorden over zijn.

Elvis zelf is danig onder de indruk van deze afgang. In

"The King in Vegas"

een interview na de concertreeks spuugt hij zijn gal volledig uit: "die mensen tonen hun appreciatie niet, ze eten gewoon door terwijl ik opkom. Ik kan toch geen flop zijn, wie houdt er nu een flop twee weken?". Nadien zweert Elvis bij hoog en bij laag dat hij nooit meer in die stad zal optreden. Hij laat zich niet graag door een bende oude hufters voor aap zetten.

Het optreden van zes mei wordt integraal door RCA opgenomen en verschijnt pas in 1980 op de zilveren box "Elvis Aron Presley" en twaalf jaar later nog eens op de box "The Complete 50's Masters". Presley zingt vier nummers: "Heartbreak Hotel", "Long Tall Sally", "Blue Suede Shoes" en "Money Honey".

Elvis' dialogen zijn van kop tot teen gespekt met ironische en cynische opmerkingen. Zo noemt hij het publiek "Music Lovers" en bestempelt zijn verblijf in Vegas als "We had a pretty hard time staying here". In totaal zou Presley in het "New Frontier" 34 maal opgetreden hebben. Op zes mei geeft hij echter zijn laatste show en hij wordt als volgt geïntroduceerd: "This is his last performance we regretfully have to say".

Wat wel vaststaat, is dat Elvis zich niet heeft kunnen houden aan de belofte om nooit meer naar Vegas terug te keren. Zijn veertiende film wordt "Viva Las Vegas". De prent wordt in 1963 gedraaid maar vindt pas een jaar later zijn weg naar de Amerikaanse bioscopen. Aan Elvis' zijde schittert de oogverblindende Ann Margret. De combinatie van deze twee sekssymbolen bezorgt regisseur George Sidney een zekerheid op succes. Voor het eerst sinds "It Happened at the World's Fair" wordt er opnieuw op locatie gefilmd. Hiervoor zijn zowel het "Tropicana" hotel, de "University of Nevada" alsook verschillende andere plaatsen rondom Las Vegas het toneel. Viva Las Vegas bereikt in 1964 als hoogste stek nummer acht en in het jaaroverzicht haalt de film met een totale recette van \$4.675.000 een elfde plaats. Ondanks het succes van de film kan het platenmateriaal helaas niet scoren.

In totaal worden zes nummers uitgebracht: het duet "The Lady Loves Me" verschijnt na Presley's dood op de verzamelaar "A Legendary Performer Volume 4" en later, in 1993, als onderdeel van de volledige

soundtrack in de "Double Features" reeks. "Santa Lucia" verschijnt in 1965 op de langspeler "Elvis For Everyone" terwijl de medley "The Yellow Rose of Texas"/"The Eyes of Texas" in 1968 het daglicht ziet op "Elvis Sings Flaming Star" alsook de songs "Night Life" en "Do The Vegas". "Appreciation" en "My Rival", beiden gezongen door Ann Margret, blijven in de kluisen. "You're The Boss" wordt pas in 1991 van onder het stof gehaald wanneer dit duet op de Hollywood-CD van "Collector's Gold" wordt uitgebracht. In 1993 verschijnt de volledige soundtrack van "Viva Las Vegas", met uitzondering van Ann Margret's solopartijtjes, gekoppeld aan de soundtrack van "Roustabout" in de "Double Features" serie. Pas in 2003 zou ook "Follow That Dream" zijn duit in het zakje doen met een release en supplementaire takes.

In de loop van van volgende jaren zouden Elvis en zijn vrienden met de regelmaat van de klok in Vegas rondhangen. Telkens er tijdens het filmen te L.A. enkele dagen kon vrijgemaakt worden trokken ze naar de lichtstad om er enkele shows mee te pikken. Elvis verbleef dan steevast in het Flamingo Hotel, een van de oudste hotels dat nog steeds bestaat.

Op 1 mei 1967 treedt Elvis Aaron Presley in het huwelijksbootje met Priscilla Ann Beaulieu. De meest begeerde vrijgezel geeft zijn jawoord in een suite van het "Alladin" hotel.

Kort daarna vliegen de tortelduifjes naar Palm Springs om er hun wittebroodsweken door te brengen. Bij hun terugkeer op "Graceland" vindt in "The Trophy Room" een huwelijksreceptie plaats voor alle vrienden en kennissen die niet naar Vegas waren uitgenodigd.

Het "filmen moe" starten in juni 1968 de opnames voor Elvis' "Comeback Special". De Colonel loopt aanvankelijk met het idee rond om er een zoetzerige kerstspecial van te maken. Elvis houdt echter het been stijf en geeft Bob Finkel en Steve Binder groen licht om er een rauwe "back to the roots" special van te produceren.

VIVA LAS VEGAS

Van dan af is de trend gezet. Presley verschijnt nog wel in enkele langspeelfilms maar in januari en februari 1969 volgt dan de totale ommekeer. Hij neemt in de "American Sound Studio's" te Memphis een ongeloofwaardige reeks hits op die hem in één klap opnieuw "The King" maken. Op 31 juli van datzelfde jaar volgt dan het kersje op de taart: Elvis geeft voor de eerste maal sinds 1961 opnieuw een live optreden. Hiervoor werd het nieuwe "International" hotel te Las Vegas uitgekozen. Dit eerste concert wordt voorbehouden voor de verzamelde pers en hun kritieken zijn unaniem: "Elvis is Back!". De zaalverantwoordelijke zegt later: iedereen was met verstomming geslagen, sommigen sloegen hun handen voor het gezicht en weenden in stilte. Het was werkelijk beangstigend."

Op één augustus volgt dan de vuurdoop voor het grote publiek. De reactie van de massa is evenredig met deze van de pers, massale hysterie. Elvis brengt een mengmoes van oude hits als "Are You Lonesome Tonight?" en "Blue Suede Shoes" afgewisseld met nieuwe top-

pers als "In The Ghetto" en "Suspicious Minds". Daarna volgt een ongeëvenaarde reeks van 57 concerten. Van 31 juli tot 28 augustus staat Presley onafgebroken op de planken. Hij veroverd de gokstad stormenderhand en eist zonder veel omhaal zijn kroon terug. Kort na het eerste Vegasoptreden verschijnt een compilatieconcert op "From Memphis To Vegas/From Vegas To Memphis". De schijf bereikt nummer twaalf op Billboard's Hot LP Chart en haalt een verkoopcijfer van om en bij de 3,5 miljoen exemplaren. Alles wat Presley aanraakt blijkt in goud te veranderen. In 1970 verschijnt de plaat in twee afzonderlijke delen met nog eens 500.000 verkochte stuks als resultaat.

1970 wordt voor Presley het jaar van de bevestiging. Zijn eerste Vegasengagement van het jaar vindt plaats van 26 januari tot 23 februari. Voor deze nieuwe concertreeks zijn er in Elvis' begeleidingsgroep enkele nieuwe gezichten te bekennen. Glen D. Hardin vervangt Larry Muhoberac aan de piano, Bob Lanning valt in voor Ronnie Tutt en Emily Houston van de "Sweet Inspirations" ruimt de baan voor Ann Williams. Tenslotte is ook de bezetting van de "Imperials" met twee nieuwkomers aangepast.

Elvis' tweede verblijf in de gokstad wordt opnieuw een ware triomftocht. Niet alleen worden alle records weer verbroken maar bovenal zien de duizenden fans een herboren Presley in de showroom aan het werk. Zijn stagekledij is door Bill Belew aardig aangepast en zijn repertoire is aangedikt met heel wat nieuwe nummers. Zo worden klassiekers als "Sweet Caroline", "Proud Mary", "See See Rider", "Polk Salad Annie" en "Kentucky Rain" in de line-up opgenomen. Vanaf 16 februari neemt RCA enkele shows op. Eerst wordt "The Wonder Of You" op single uitgebracht met een meer dan aardig resultaat.

Een maand later verschijnt de langspeler "On Stage". Deze prachtige verzameling raakt zonder moeite tot nummer dertien in de top 100, terwijl er in september al 1 miljoen exemplaren bij de platenboer weggehaald zijn.

Tijdens de volgende shows staat "The King" doodziek op het podium, de meester heeft last van een niet aflatende griep. Toch blijft hij volharden en werkt zijn engagement zoals afgesproken af.

Françoise Verbeughe wisten tot bij Elvis te geraken, op 2 september 1973

Na een stunt in het Astrodome te Houston trekt de Elvis Presleyshow op 10 augustus terug naar Vegas. De repetities vinden in juli plaats in de MGM-studio's van Culver City. Tijdens Elvis derde engagement zullen de MGM camera's Presley op de voet volgen om later op het jaar een documentaire "Elvis-That's The Way It Is" te kunnen uitbrengen. Filmmateriaal van de oefensessies verschijnen uiteraard op de filmband van "That's The Way It Is". In 1992 verschijnt er enkele minuten beeldmateriaal hiervan op de prachtige BMG video "The Lost Performances". De shows van "Elvis' Summer Festival" verschillen opnieuw hemel en aarde van deze uit februari. De podiumkledij heeft weer een metamorfose ondergaan en in de line-up verschijnen een hele reeks nummers uit de juni sessie. Ronnie Tutt sluit zich weer bij de Presleykaravaan aan en Joe Guercio vervangt Bobby Morris als orkestleider. Op 18 augustus vervangt Kathy Westmoreland voorgoed Millie Kirkham.

Op 27 augustus worden zeer zware veiligheidsmaatregelen getroffen wegens doodsb bedreigingen aan het adres van Elvis. Het FBI en het veiligheidspersoneel zijn die avond massaal aanwezig. Er gebeurt echter niks en Elvis komt er gelukkig met de schrik vanaf. "I've Lost You", "Patch It Up", "You've Lost That Lovin' Feeling" en "Just Can't Help Believin'", allen uit de soundtrack van Elvis' nieuwste film "That's The Way It Is" verschijnen later op het jaar, aangevuld met enkele studionummers uit juni op de gelijknamige langspeler. Ondanks de kracht, de présence en de pracht van deze schijf is een 21'ste plaats het beste

resultaat. De film behaalt een teleurstellende 22'ste stek in het jaaroverzicht.

Tijdens het eerste Vegasengagement van 1971 valt er iets merkwaardigs op te tekenen. Elvis introduceert op een avond "Also Sprach Zarathustra", een instrumentaal stuk geschreven door Richard Strauss maar bovenal het titelnummer van de science fiction prent "2001, A Space Odyssey". Enkele malen wordt ook "The Impossible Dream" in plaats van "Can't Help Falling In Love" als slotnummer gebruikt.

Dit vierde verblijf in Vegas is van een hoogstaand niveau, toch gooit Elvis het over een volledig andere boeg. Vele rocknummers moeten de baan ruimen voor gevoelige ballades als "I'm Leavin'", "Bridge Over Troubled Water" en "Help Me Make It Through The Night". RCA brengt niets van dit alles uit. Op 23 februari sluit Elvis te Vegas af om er pas op 9 augustus terug te keren. Hij werkt er niet minder dan 57 shows af.

Ook 1972 gaat van start in Las Vegas. Van 26 januari tot 23 februari staat "The King" op de affiche van het "Hilton"-hotel dat een eigenaarswissel onderging. Na elke show blijft het Vegaspubliek verstomd achter. "He's like a prince from another planet." Het is werkelijk buitenaards wat Presley presteert.

De tweede Vegasperiode van 1972 duurt een maand en loopt van 4 augustus tot 4 september. De zomershows zijn grotendeels gelijkaardig aan deze van eerder op het jaar, toch valt er één opmerkelijk verschil op. Elvis introduceert tijdens deze concertreeks enkele nieuwe nummers die op 14 januari van het volgende jaar tijdens de "Aloha Special" zullen gebruikt worden. Zo krijgen "What Now My Love", "My Way" en "Steamroller Blues" voor het eerst hun stek in het repertoire.

Eén dag nadat Presley te Vegas afsluit, wordt "Aloha From Hawaii Via Satelliet" in het "Hilton" hotel aan de pers voorgesteld.

Na de "Aloha Special" van 14 januari start Elvis' eerste Vegasengagement van 1973 op 26 januari. Tij-

VIVA LAS VEGAS

VIVA LAS VEGAS

dens deze concertreeks is "The King" ziek en heeft hij een zware griep te pakken. De meeste shows worden, omwille van de ziekte, zeer kort gehouden. Hij moet zelfs enkele optredens schrappen. Desondanks blijft hij, zoals altijd onvermoebaar, doorgaan. Tijdens de show van 18 februari doet zich een allerminst aangenaam voorval voor. Tijdens één van Elvis' karatedemonstraties klimmen plots een stelletje Aziatische fans het podium op. Onmiddellijk denkt iedereen aan een aanslag en in een oogwenk schieten enkele leden van de "Memphis Mafia" in actie. Enkele leden van zijn entourage grijpen de snoodaards bij de nek en sleuren ze het podium af. Presley wordt aangemaand zich afzijdig te houden maar "The King" is zo woest dat hij in karatehouding blijft roepen en schreeuwen: "Laat ze maar komen!".

Uiteindelijk blijkt het niet om een aanslag te gaan. De Peruaanse heren wilden enkel een handdruk en een handtekening van hun idool. Na dit incident gaat het optreden verder maar Elvis kan het voorval niet uit zijn gedachten bannen en blijft er steeds weer op terugkomen. Wanneer de show afgelopen is, loopt hij briesend zijn kleedkamer binnen. Hij verdenkt Mike Stone ervan deze "aanslag" te hebben beraamd. Op 23 februari sluit Elvis zijn achtste verblijf te Vegas af. Hij is nog steeds ziek en is dringend aan rusten toe.

Na een negensteden tour die op 3 juli te Atlanta eindigt, is Elvis de zesde van de volgende maand weer te Vegas present. Opnieuw wordt het repertoire wat aangepast door nummers die werden opgenomen in de "Stax Studio" te Memphis in de line-up op te nemen.

Zo kan de nietsvermoedende Vegasganger in augustus 1973 prachtversies van "My Boy", "If You Talk In Your sleep", "It's Midnight" en "Raised On Rock" aanhoren. Elvis rockt minder dan voorheen maar aan schoonheid en kracht hebben zijn optredens helemaal niets ingeboet. Hij wordt door zijn publiek op handen gedragen. Bij het begin van "Elvis' Summer Festival 1973" doet ook het overbekende TCB insigne zijn intrede. De bliksemflits onder aan het logo betekent "in a flash". Presley geeft elke man uit zijn

entourage een gouden halsketting met daaraan het massief gouden insigne.

In de marge van de Vegasconcerten krijgt "The King" backstage het bezoek van "The Greatest", Mohammed Ali. Beide grootheden praten enkele uurtjes over hun gemeenschappelijke interesse, de gevechtssport. Ali schenkt Elvis een paar gesigeneerde bokshandschoenen terwijl "E" de grootste bokser aller tijden een flamboyante kamerjas cadeau doet. Na een gezamenlijke foto gaan beide legenden uit elkaar.

In 1974 wordt Presley's bezoek aan Vegas uiterst kort gehouden, omdat hij meer wil gaan toeren. Het eerste Vegasengagement van dat jaar loopt van 26 januari tot 9 februari, het tweede van 19 augustus tot 2 september.

Tijdens de eerste concertreeks worden heel wat nieuwe nummers aan het publiek voorgesteld. Nieuwigheden zijn "Help Me", "Let Me Be There", "Why Me Lord" en "Spanish Eyes". Deze laatste song wordt steevast in duet met Sherrill Nielsen gebracht. Elvis gaat ook meer aandacht aan zijn begeleiders besteden. Zo mag Voice meerdere malen solo het nummer "Killing Me Softly" ten beste geven. Op het afscheidsfeestje naar aanleiding van het laatste concert zingt Presley in zijn suite voor de uitgenodigde gasten onder andere "Early Mornin' Rain" en "I'm So Lonesome I Could Cry".

Elvis probeert erg vernieuwend uit de hoek te komen. Nieuwe songs zijn "Down In The Alley" en "Good Time Charlie's Got The Blues". Daarnaast doen "Fever", "Hound Dog" en "Love Me Tender" hun rentree. De nieuwe formule slaat echter niet aan en de volgende show is terug op de oude leest geschoeid.

Vrijwel alle concerten zijn van uitstekende kwaliteit. Plots wordt Elvis echter door een acute griepaanval getroffen. Hij schrapt twee concerten maar gaat daarna onverdroten verder. Kenmerkend voor Elvis' elfde Vegasseizoen zijn de lange dialogen. De muziekcritici mogen er dan geen kaas van gegeten hebben, het publiek is er dol op. De show van 30 augustus is hiervan een sprekend voorbeeld. Presley lost prachtig vertolkte songs af met ellenlange dialogen, doch zoals hij ermee voor de dag komt, vervelen ze helemaal niet.

Even tevoren kreeg "E" van Kang Rhee zijn zwarte

gordel "achtste dan" toegekend. Dit heuglijke feit wordt net voor het inzetten van het prachtige "Help Me" uitvoerig uit de doeken gedaan. Elvis mag dan welbespraakt zijn, de kwaliteit van de uitgevoerde songs lijdt er helemaal niet onder, integendeel! Drie dagen later sluit Presley te Vegas af. In de gesproken gedeeltes is hij scherp, gevat en soms ook cynisch. Elvis trekt onder andere van leer tegen Mike Stone omdat deze Priscilla van hem heeft weten af te snoepen. Maar ook geruchten als zou "The King" drugverslaafd zijn, drukt hij krachtdadig de kop in.

Het jaar 1975 begint niet bijster goed. Hij is opnieuw ziek en dient eind januari in het Baptist Memorial opgenomen te worden. Ondanks tegenkantingen van artsen, vrienden en familie start hij op 18 maart terug te Vegas.

Elvis is duidelijk te zwaar en is ziek. Tijdens de show van 31 maart komt hij lijkkbleek op het podium, het is duidelijk dat hij op instorten staat.

Hij reageert zijn frustraties op zijn begeleidingsgroep af. Het komt zelfs zover dat Kathy Westmoreland huilend het podium afloopt nadat haar baas haar ronduit kwetsend heeft beledigd. Gelukkig is hij op 1 april er heel wat beter aan toe. Beide hilarische optredens laten ons een Elvis in supervorm horen. Daarmee is Presley's eerste Vegasseizoen van 1975 afgerond.

Backstage komt Barbara Streisand "E" opzoeken. Ze biedt hem de tweede hoofdrol aan in haar nieuwste film, de remake van de klassieker "A Star Is Born". Elvis wil de uitdaging maar al te graag aannemen maar de ouwe Parker stelt zijn veto. De Colonel aanvaardt niet dat zijn ster op het affiche op de tweede plaats komt na de hoofdrolspeelster Streisand. Een mooie kans om zich te herpakken gaat verloren voor Presley.

Op 18 augustus start "Elvis' Summer Festival" te Vegas. Het liedje duurt echter niet lang want na 20 augustus worden alle verdere concerten afgelast. Hij is uitgeput en keert naar Memphis terug waar hij in het Baptist Hospitaal wordt opgenomen.

Van 2 tot 15 december 1975 vinden er 22 concerten te Vegas plaats. Elvis is er helemaal terug. De verbetering in zijn gezondheidstoestand straalt ook af op de

*Elvis met Chantal Dambremont
op 20 augustus 1975*

kwaliteit van de concerten. Ze duren veel langer dan normaal en bevatten een diversiteit aan songs waarop we alleen in onze stoutste dromen durven te hopen. Nieuw in de line-up zijn onder andere het bloedmooie "America", de Italiaanse versie van "It's Now Or Never" en het onovertroffen "Welcome To My World". Nu en dan wordt ook "Just Pretend" gebracht.

De shows van het "Winter Festival" duren vaak meer dan anderhalf uur, helemaal niet naar de zin van de hotelbazen. Elvis vindt dit helemaal absurd en trapt op die wijze Baron Hilton heftig tegen de schenen.

Presley's laatste Vegasengagement loopt van 2 tot 12 december 1976. Het laatste Vegasverblijf is er één zonder al te veel hoogtepunten. Elvis geeft een uiterst vermoeide indruk. Toch weet hij het publiek met vooral ballades als "What Now My Love", "Bridge Over Troubled Water" en "America" in vervoering te brengen.

Op 12 december sluit Elvis dan weer met een spetterende show af. Hij brengt er weliswaar een akoestische versie van "Reconsider Baby". Na "Can't Help Falling In Love" verdwijnt "The King" voorgoed van het podium van de showroom van het Hilton te Vegas. Een mooi huwelijk wordt ontbonden.

Elvis heeft in bijna zijn volledige carrière Vegas met zich meegedragen, hij was er als het ware kind aan huis. Net als alle steden die Elvis ooit aandeed, werd ook Vegas aan hem onderworpen. Twintig jaar lang had hij er zijn troon, een troon die hij dubbel en dik verdiende.

Stefaan Demarest.

"Muziek, Mens en Mythe" door M. Hendrickx

UIT DE
UEPS
SCHATKAMER

Juni 1972: De Nieuwe Gazet is vertegenwoordigd op een jaarlijkse Elvisbijeenkomst te Brussel. Er is nog steeds sprake dat Elvis naar België zou komen. Hubert heeft al onmiddellijk een geschikte zaal gevonden. Lees even mee.

Jong

Elke dinsdag, woensdag, donderdag en vrijdag

PRESLEY-CONGRES BEWIJST HET

KING ELVIS NOG STEEDS

Dese foto's dateren allebei uit de eerste helft van de jaren '60. De vertielf van onze nationale Burt Blanca is aan dese van Elvis gewaagd. Burt weet de stemintonatie van zijn lichtend voorbeeld volmaakt te benaderen en hoeft in schoenijpstanden, kniegewijg en heupgedraai niet voor El onder te doen. Allebei hebben zij honderden keren «Blue Suede Shoes», «Hound Dog», «Jailhouse Rock» en «Lovin' You» gezongen. Presley en Blanca singen nog steeds. Het verschil tussen beiden? Enkele miljarden fr.

KONING

Gegil, gestamp, gehuil. De zaal Marni te Elsene barsste zowat uit de voegen. Geen wonder, 500 fans van Elvis Presley uit binnen- en buitenland stroomden er tesamen voor de jaarlijkse Presley Convention. Zonder de King uiteraard, die zijn Europese aanhangers slechts te zien krijgen op foto's en horen op platengroeven.

MYTHE

Hier blijft een waas van geheimzinnigheid rond de rockkoning. Tenzij voor enkele fortuinlijke tieners die zich een reis naar Las Vegas kunnen veroorloven, waar Elvis zich weer in het openbaar toont. Na negen jaar staat hij weer op de planken, beschermd door een leger lijfwachten. In Amerika's duurste hotels tellen vurige fans dagelijks meer dan 2000 fr. meer om hun afdod in levende lijve aan het werk te zien.

De h. Vindevogel, voorzitter van de International Presley Fanclub vindt dat bijkbaar niet zo'n wonder.

«Elvis Presley is immers de besse, daar is geen tornen aan. Dat berijst hij reeds meer dan 10 jaar en steeds krijgt hij er nieuwe fans bij. Trouwens, voor welke zanger komen er 300 liefhebbers bijeen, wetende dat hun idool zelf niet aanwezig zal zijn?»

Een Elvis-fan herken je van verre; spannende jeans, lederen jekker, kleurige haldoek en rode kousen. Ook de cowboyhoed werd voor de gelegenheid uit de klerkast opgediept. Zelfs de hemden en pakken uit «Las Vegas» en «Love me Tender», films die later op de avond vertoond werden, kon je in de zaal ontwaren.

Het orkest King Creole met zanger Burt Blanca heeft dan ook niet veel moeite gehad om de zaal onder hoogspanning te brengen. Een noot uit «Tutti Frutti» en een pseudo-Elvis springt heupwiggend op. «Love me tender» en een smachtende tiener valt haast flauw. «Viva Las Vegas» en de fans klappen zich bliaren op de handen.

VERZAMELAAR

En in de gangen werden gouden raken gedaan. Platen, fanblaadjes, posters en foto's werden bij de vleet verkocht.

«Een bewonderaar van Elvis is een verzamelaar» zegt de h. Vindevogel, die het kan weten. «Hij koopt alle platen die zijn idool ooit maakte, leest gretig alle berichten en heeft ten koste vol Presley - foto's. Natuurlijk is hij aangesloten bij de fanclub die om de veertien dagen de laatste nieuwtjes over de King publiceert».

De Britse fanclub heeft er nu iets nieuws op gevonden. De vereniging richt een reis in naar Las Vegas, om alle plaatsen te bezoeken waar koning Presley ooit voet aan wal zette. Prijs van het grapje: 150.000 fr. per persoon.

«Gek is het, zegt kenner Vindevogel, maar een Presley-fan huwt steeds met een bewonderaar van de King. Een goede raad voor trouwlustigen: sluit aan in onze fanclub en je zult een geschikte levenspartner vinden».

Kapitein van het Presleyschip, colonel Parker beloofde nogmaals dat El naar België zou komen. De fanclub vond reeds een geschikte zaal: het Sportpaleis te Antwerpen.

Begin dus maar al te sparen als je ooit dat optreden wenst bij te wonen, want voor een peulschil zal je heus niet binnen geraken.

Frieda JORIS

Laatste kans om in te schrijven!

Bad Nauheim 2008

1958 / 2008 - 50 jaar!

50 jaar geleden nam Elvis zijn intrek in deze gezellige stad. Hij vervulde zijn legerdienst in het nabijgelegen Friedberg en woonde op een aantal adressen in Bad Nauheim. Een stadje dat zeker een bezoekje waard is!

Vrijdag 15 augustus: vertrek vanuit Antwerpen met mogelijke stopplaatsen te Hasselt en Luik. Namiddag: wandeling doorheen het pittoreske centrum. Avond: avondmaal in de vorm van een luxueus buffet in ons hotel.

Zaterdag 16 augustus: verder bezoek aan de stad Bad Nauheim en Friedberg. Avond: eventuele deelname aan een concert ter plaatse.

Zondag 17 augustus: vrije voormiddag. Vertrek omstreeks 15 uur, richting Antwerpen.

Verplaatsing met een luxe autocar, overnachting in een prachtig viersterren hotel in de binnenstad met zwembad, fitness en sauna (2 x ontbijt inbegrepen). Avondeten in buffetvorm (1 x). Geleid bezoek aan de stad en de plaatsen waar Elvis woonde.

Hotel Grunewald

Prijs per persoon: 245 € op basis van een tweepersoonskamer. Singlekamers en driepersoonskamers zijn ook mogelijk. Inschrijvingen: voorschot 50 € op rekeningnummer 068-2040050-70

Tijdens de heenreis organiseren we een mini-kwis met attractieve prijzen.

Elvis' huis in de Goethestrasse

